

De Europæiske Fællesskabers Tidende

18. Årgang Nr. L 194

25. juli 1975

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

.....

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Råd

75/436/Euratom, EKSF, EØF:

- ★ Rådets Henstilling af 3. marts 1975 om påligning af omkostninger og de offentlige myndigheders indgriben på miljøområdet 1

75/437/EØF:

- ★ Rådets Afgørelse af 3. marts 1975 om indgåelse af konventionen til forhindring af landbaseret havforurening 5
- Konvention til forhindring af landbaseret havforurening 22

75/438/EØF:

- ★ Rådets Afgørelse af 3. marts 1975 om Fællesskabets deltagelse i den interimskommission, som er nedsat på grundlag af resolution III i konventionen om bekæmpelse af landbaseret havforurening 30

75/439/EØF:

- ★ Rådets Direktiv af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald 31

75/440 /EØF:

- ★ Rådets Direktiv af 16. juni 1975 om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne 34

75/441/EØF:

- ★ Rådets Beslutning af 24. juni 1975 om indførelse af en fælles procedure for udveksling af information mellem overvågnings- og kontrolnet med hensyn til data om luftforurening forårsaget af svovlforbindelser og svævestøv 40

75/442/EØF:

- ★ Rådets Direktiv af 15. juli 1975 om affald 47

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS HENSTILLING

af 3. marts 1975

om påligning af omkostninger og de offentlige myndigheders indgriben
på miljøområdet

(75/436/Euratom, EKSF, EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER —

som henviser til traktaten om oprettelse af Det
europæiske Kul- og Stålfællesskab,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det
europæiske Atomenergifællesskab,

som henviser til udkast til henstilling forelagt af
Kommissionen,

som henviser til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

som henviser til udtalelse fra Det økonomiske og
sociale Udvalg ⁽²⁾,

som tager i betragtning, at princippet »forureneren
betaler« blev knæsat i erklæringen fra Rådet for
De europæiske Fællesskaber og repræsentanterne
for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet,
af 22. november 1973 vedrørende et handlingspro-
gram for De europæiske Fællesskaber på miljøom-
rådet ⁽³⁾;

som tager i betragtning, at omkostningerne i for-
bindelse med beskyttelse af miljøet mod forurening

bør pålignes efter samme principper i hele Fælles-
skabet for at undgå handels- og konkurrencefordrej-
ninger, som er uforenelige med en tilfredsstillende
funktion af fællesmarkedet og med målsætningen
om en afbalanceret økonomisk ekspansion, som
Fællesskabet søger gennemført, samt for at fremme
de målsætninger, der er fastlagt i De europæiske
Fællesskabers handlingsprogram på miljøområdet;

som tager i betragtning, at det er nødvendigt for
at lette gennemførelsen af omtalte princip, at De
europæiske Fællesskaber og medlemsstaterne nær-
mere præciserer dette ved at fastlægge bestemmel-
serne for gennemførelsen af det samt visse undta-
gelser, der kan gøres herfra på grund af de vanske-
ligheder, der er forbundet med princippet gennem-
førelse, eller dersom politikken på andre områder
griber ind i miljøbeskyttelsespolitikken —

HENSTILLER i EØF-traktatens forstand til med-
lemsstaterne, at de med hensyn til omkostnings-
fordelingen og de offentlige myndigheders indgriben
på miljøområdet efterkommer de principper og
gennemførelsesbestemmelser, som er indeholdt i
Kommissionens meddelelse, der er knyttet som
bilag til denne henstilling.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 1975.

På Rådets vegne

J. KEATING

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 76 af 3. 7. 1974, s. 31.

⁽²⁾ EFT nr. C 116 af 30. 9. 1974, s. 35.

⁽³⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 1.

BILAG

Kommissionens meddelelse til Rådet vedrørende påligning af omkostninger og de offentlige myndigheders indgriben på miljøområdet — Principper og gennemførelsesbestemmelser

1. Princippet »forureneren betaler« blev vedtaget inden for rammerne af erklæringen fra Rådet for De europæiske Fællesskaber og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, af 22. november 1973 vedrørende et handlingsprogram for De europæiske Fællesskaber på miljøområdet. Ifølge handlingsprogrammet skal Kommissionen forelægge Rådet et forslag vedrørende dette principps gennemførelse, herunder de eventuelle undtagelser.

Når forurenerne skal bære omkostningerne ved bekæmpelse af den forurening, som de forårsager, tilskyndes de til at nedsætte forureningen og til at søge mindre forurenende produkter og teknologi, hvilket muliggør en mere rationel anvendelse af miljøressourcerne; desuden opfyldes kravet om effektivitet og retfærdighed.

For at undgå, at handelen og investeringernes placering påvirkes af konkurrencefordrejninger, hvilket ville være uforeneligt med Fællesmarkedets funktion, bør omkostningerne i forbindelse med beskyttelse af miljøet mod forurening pålignes efter de samme principper i hele Fællesskabet.

2. Med henblik herpå skal såvel De europæiske Fællesskaber — på fællesskabsplan — som medlemsstaterne — i de nationale lovgivninger om miljøbeskyttelse — anvende princippet »forureneren betaler«, hvorefter privatretlige eller offentligretlige fysiske eller juridiske personer, der er ansvarlige for forureningen, skal betale udgifterne til de foranstaltninger, der er nødvendige for at undgå denne forurening eller nedbringe den med henblik på overholdelsen af sådanne normer eller tilsvarende foranstaltninger, der gør det muligt at opfylde kvalitetsmålsætningerne, eller hvis sådanne målsætninger ikke forefindes, med henblik på overholdelsen af de normer eller tilsvarende foranstaltninger, som de offentlige myndigheder har fastlagt ⁽¹⁾.

Miljøbeskyttelsen skal således i princippet ikke sikres gennem en politik, der er baseret på støtteforanstaltninger, og som ville lægge omkostningerne i forbindelse med forureningsbekæmpelsen over på samfundet.

3. Ved »forurener« forstås den, som direkte eller indirekte forringer miljøkvaliteten eller skaber betingelser, der fører til dens forringelse ⁽²⁾.

Såfremt det viser sig umuligt eller for vanskeligt og derfor vilkårligt at afgøre, hvem forureneren er, og

såfremt miljøforureningen skyldes et samspil af flere samtidige faktorer — »kumulativ forurening« ⁽³⁾ — eller flere på hinanden følgende faktorer — »forureningskæder« ⁽⁴⁾ — skal omkostningerne i forbindelse med forureningsbekæmpelsen lægges på sådanne steder — for eksempel i kæden eller i den kumulative forurening — ved hjælp af de lovgivningsmæssige og administrative midler, der frembyder den bedste administrative og økonomiske løsning, og som på den mest effektive måde bidrager til at forbedre miljøet.

I tilfælde af kædeforurening kan omkostningerne således pålægges det sted, hvor antallet af forurenere er det mindst mulige og nemmeste at kontrollere, eller dér, hvor der mest effektivt bidrages til miljøets forbedring, og hvor der undgås konkurrencefordrejninger.

4. Ved anvendelsen af princippet »forureneren betaler« er de vigtigste midler, som det offentlige råder over med henblik på at undgå forurening, normer og afgifter eller eventuelt en kombination heraf.

a) Blandt normerne kan man skelne mellem :

- i) »miljøkvalitetsnormer« som med retskraft fastsætter de niveauer for forureningsfaktorer eller gener, som ikke må overskrides i et givet miljø eller en del af et givet miljø.
- ii) »produktnormer« (ordet »produkt« anvendes her i ordets videste betydning), som :
 - fastsætter grænserne for de niveauer for forureningsfaktorer eller gener, der ikke må overskrides i et produkts sammensætning eller emission, eller
 - eller specificerer et produkts egenskaber eller karakteristika ved fremstillingen, eller
 - vedrører de nærmere bestemmelser med hensyn til et produkts anvendelse ⁽⁵⁾.

Produktnormer kan, når det er hensigtsmæssigt, omfatte specifikationer for prøvemethoder, emballering, mærkning og etiketering af produkterne.

iii) normerne for faste anlæg, undertiden benævnt »procesnormer« omfatter :

- a) »emissionsnormer«, som fastsætter de niveauer for forureningsfaktorer eller gener, som ikke må overskrides i emissioner fra faste anlæg;

⁽¹⁾ Så længe de offentlige myndigheder ikke har fastsat et sådant niveau, skal omkostningerne i forbindelse med de foranstaltninger, som disse iværksætter til bekæmpelse af forurening, ligeledes afholdes af forurenerne ifølge princippet »forureneren betaler«.

⁽²⁾ Begrebet »forurener«, således som det defineres i dette punktum, berører ikke bestemmelserne om det civilretlige ansvar.

⁽³⁾ For eksempel i det tilfælde, hvor flere forurenere i et byområde på samme tid er ansvarlige for forurening af luften med SO₂ så som husstande, brugere af motorkøretøjer og industrianlæg.

⁽⁴⁾ Eksempel: I tilfælde af miljøforurening forårsaget af udstødningsgasser fra motorkøretøjer, er ikke blot brugeren af motorkøretøjet, men også fabrikanten af dette køretøj og af brændstoffet skyld i luftforureningen.

⁽⁵⁾ Sådanne nærmere bestemmelser med hensyn til et produkts anvendelse eller specifikationer kan også nedfældes i »anvendelsesforskrifter«.

- b) »planlægnings- og byggenormer for faste anlæg«, som fastsætter de specifikationer, der med henblik på miljøbeskyttelse skal overholdes ved planlægning og bygning af faste anlæg;
- c) »driftsnormer«, som fastsætter de specifikationer⁽¹⁾, der med henblik på miljøbeskyttelse skal overholdes ved driften af faste anlæg.

b) Afgiften anvendes for at tilskynde forureneren til — med så få omkostninger som muligt — selv at træffe de nødvendige foranstaltninger til at formindske den forurening, som han forårsager (tilskyndelsesfunktion) og/eller for at få ham til at bære sin andel af de kollektive foranstaltninger, som f.eks. udgifter til rensning (omfordelingsfunktion). Afgiften bør opkræves i forhold til graden af den udledte forurening på grundlag af en passende administrativ fremgangsmåde.

Afgiften bør fastsættes på en sådan måde, at den først og fremmest tilgodeser tilskyndelsesfunktionen.

For så vidt som afgiften hovedsagelig har en omfordelende funktion, bør den som led i de ovennævnte foranstaltninger i det mindste fastsættes på en sådan måde, at summen af afgifterne for et givet område og/eller for en given kvalitetsmålsætning er lig med summen af de kollektive udgifter til fjernelse af gener.

Provenuet af afgiften kan anvendes enten til finansiering af foranstaltninger truffet af de offentlige myndigheder eller til at bidrage til finansiering af individuelle forurenere tilsvarende anlæg i det omfang, disse forurenere yder samfundet en særlig tjeneste ved efter særlig anmodning fra de offentlige myndigheder at bringe deres forurening ned under det af de kompetente myndigheder fastsatte niveau. I sidstnævnte tilfælde bør det tilskud, der ydes til finansieringen, kun give kompensation for de tjenester, disse forurenere således har ydet samfundet.

Endvidere kan provenuet af afgifter, under iagttagelse af artikel 92 ff. i EØF-traktaten, anvendes til private forurenere finansiering af miljøbeskyttelses anlæg, under hensyntagen til målsætningen om en kraftig formindskelse af forekommende gener. I så tilfælde bør disse finansieringsforanstaltninger integreres i et flerårigt finansieringsprogram, udarbejdet af de kompetente myndigheder.

Dersom afgiftsprovenuet overstiger samtlige de udgifter, som de offentlige myndigheder har måttet afholde i forbindelse med gennemførelsen af de to foregående afsnit, bør det overskydende beløb fortrinsvis anvendes af den enkelte regering som led i dens miljøpolitik; dette overskudsbeløb kan dog kun anvendes til ydelse af støtte, hvis det sker på de i stk. 6 og 7 nedenfor fastsatte vilkår.

Fællesskabet bør bestræbe sig på i videst muligt omfang at standardisere beregningsmetoderne ved fastsættelse af afgifterne.

- c) For at undgå alvorlige konkurrencefordrejninger, som indvirker på handelen og på investeringernes placering i Fællesskabet, vil det uden tvivl være nødvendigt på fællesskabsplan i stadig højere grad at harmonisere de forskellige midler, når disse anvendes i ensartede tilfælde.

Sålænge dette ikke er sket, er spørgsmålet om påligning af omkostningerne ved forureningsbekæmpelsen ikke

fuldstændigt løst på fællesskabsplan. Denne meddelelse fra Kommissionen betegner således kun en første etape i anvendelsen af princippet »forureneren betaler«. Den bør så hurtigt som muligt følges op af en harmonisering inden for Fællesskabet af midlerne til gennemførelsen af omtalte princip, når disse midler, som det iøvrigt er anført i punkt 8, afsnit 3, anvendes i ensartede tilfælde.

5. Forurenerne skal, afhængig af de anvendte midler og uden at præjudicere eventuelle erstatninger, som skal udredes på grundlag af national ret eller af international lovgivning og/eller på grundlag af en ordning, der skal udarbejdes i Fællesskabet, udrede

- a) udgifter i forbindelse med foranstaltninger, som de træffer til bekæmpelse af forurening (investering i forureningsforebyggende udstyr og materiel, iværksættelse af nye processer, udgifter i forbindelse med driften af forureningsforebyggende anlæg, osv.), også når sådanne foranstaltninger er mere vidtgående end de af det offentlige foreskrevne normer,

- b) afgifter.

De omkostninger, som i overensstemmelse med princippet »forureneren betaler« skal afholdes af forurenerne, bør omfatte alle udgifter, som er nødvendige for, at kvalitetsmålsætningen for miljøet kan opfyldes, herunder administrationsomkostninger, som er direkte forbundet med gennemførelsen af de forureningsforebyggende foranstaltninger.

Det offentliges udgifter til opførelse, køb og drift af anlæg til tilsyn og kontrol med forureningen kan derimod afholdes af det offentlige.

6. Undtagelser fra anvendelsen af princippet »forureneren betaler« kan hjemles i en begrænset række tilfælde :

- a) såfremt øjeblikkelig anvendelse af meget restriktive normer eller påligning af store afgifter kan medføre alvorlige forstyrrelser i det økonomiske liv, vil hurtig indkalkulering i produktionsomkostningerne af udgifterne ved forureningsbekæmpelse kunne indebære risiko for højere samfundsmæssige omkostninger. Derfor kan det vise sig nødvendigt :
 - at give visse forurenere en begrænset frist til at tilpasse deres produkter eller produktionsprocesser til de nye normer,
 - og/eller at yde tidsbegrænset støtte eventuelt efter en degressiv skala.

Sådanne foranstaltninger kan under alle omstændigheder kun anvendes over for allerede eksisterende produktionsanlæg⁽²⁾ og produkter;

- b) når der inden for andre rammer (f.eks. regional-, industri-, social- og landbrugspolitik, politik for forskning og videnskabelig udvikling) ydes støtte til investeringer, der har indvirkning på miljøbeskyttelsen, med henblik på løsning af visse strukturproblemer af industriel, landbrugsmæssig eller regional art.

De under litra a) og b) nævnte former for støtte kan naturligvis kun anvendes af medlemsstaterne under forudsætning af, at bestemmelserne om statsstøtte i traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber, særlig artikel 92 ff. i EØF-traktaten overholdes. Ved anvendelsen af artikel 92 ff.

⁽¹⁾ Sådanne nærmere bestemmelser med hensyn til et produkts anvendelse eller specifikationer kan også nedfældes i »anvendelsesforskrifter«.

⁽²⁾ Udvidelse eller flytning af eksisterende anlæg anses som nyanlæg, for så vidt den pågældende udvidelse eller flytning medfører større produktionskapacitet.

i EØF-traktaten på disse former for støtte vil der blive taget hensyn til de miljøbeskyttelseskrav, der tilgodeses af støtten.

7. Følgende former for støtte anses ikke at stride mod princippet »forureneren betaler«⁽¹⁾ :

- a) finansielle tilskud, som eventuelt ydes til lokale myndigheder til opførelse og administration af offentlige miljøbeskyttelsesanstaltninger, hvor det ikke i den nærmeste fremtid er muligt at få udgifterne hertil fuldstændigt dækket af afgifter fra forurenere, der benytter disse installationer. I det omfang, sådanne installationer bruges til at behandle andre former for spild end affald fra husholdningerne, bør de tjenesteydelser, der således kommer virksomhederne til gode, pålignes disse på en sådan måde, at det pålignede beløb svarer til de virkelige omkostninger ved behandlingen;
- b) finansieringer, der har til formål at opveje særlig store udgifter, som måtte blive pålagt visse forurenere for at opnå en usædvanlig høj renhedsgrad i miljøet;
- c) de bidrag, der ydes til stimulering af forsknings- og udviklingsbestræbelser, der går ud på at tilvejebringe

mindre forurenende tekniske fremgangsmåder, produktionsmetoder og produkter.

8. Kommissionen vil ved løsningen af sine opgaver i forbindelse med Fællesskabets miljøpolitik særlig rette sig efter de foran nærmere anførte definitioner af og gennemførelsesbestemmelserne for princippet »forureneren betaler«.

Kommissionen anmoder Rådet om at tage disse definitioner og gennemførelsesbestemmelser til efterretning og at henstille til medlemsstaterne at overholde disse i den lovgivning og de administrative bestemmelser, som vedrører påligning af omkostninger ved miljøbeskyttelse.

Kommissionen vil senere forelægge Rådet alle hensigtsmæssige forslag inden for det pågældende område, særlig vedrørende harmonisering af midlerne til forvaltning af princippet »forureneren betaler« og dets særlige anvendelse på problemerne i forbindelse med forurening, der ikke er begrænset til et land.

Hver medlemsstat anvender »forureneren betaler«-princippet på samtlige former for forurening inden for sit lands grænser uden hensyn til, om forureningen berører dette land eller et andet.

⁽¹⁾ Denne liste kan ændres af Rådet efter forslag fra Kommissionen.

RÅDETS AFGØRELSE

af 3. marts 1975

om indgåelse af konventionen til forhindring af landbaseret havforurening

(75/437/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

Fællesskabets repræsentant i den ved konventionen
nedsatte kommission bør udpeges —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
europæiske økonomiske Fællesskab, særlig arti-
kel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parla-
mentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I erklæringen fra Rådet for De europæiske Fælles-
skaber og repræsentanterne for medlemsstaternes
regeringer, forsamlet i Rådet, af 22. november 1973
vedrørende et handlingsprogram for De europæiske
Fællesskaber på miljøområdet ⁽²⁾, fremhæves den
betydning, som bekæmpelsen af forurening af
havene i almindelighed har for Fællesskabet, og der
forudses bl.a. fællesskabsaktioner med henblik på at
bekæmpe forurening af havene fra land;

ifølge konventionen til forhindring af landbaseret
havforurening af 21. februar 1974 skal der ligeledes
udarbejdes og iværksættes »programmer« med sigte
på dels at bortskaffe dels at mindske denne type
forurening i det nordøstlige Atlanterhav;

Fællesskabets indgåelse af denne konvention viser
sig at være påkrævet for inden for fællesmarkedets
rammer at virkeliggøre et af Fællesskabets mål med
hensyn til miljøbeskyttelse og livskvalitet, og trakta-
ten indeholder ikke fornøden hjemmel hertil;

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

På Det europæiske økonomiske Fællesskabs vegne
indgås konventionen til forhindring af landbaseret
havforurening.

Konventionens tekst er knyttet til denne afgørelse
som bilag.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege de
personer, der er beføjet til at undertegne konventio-
nen, og til at overgive dem den nødvendige fuldmagt
til at forpligte Fællesskabet.

Artikel 3

I den kommission, der er nedsat ved artikel 15 i
konventionen, repræsenteres Fællesskabet af Kom-
missionen.

Kommissionen giver dér udtryk for Fællesskabets
standpunkt i overensstemmelse med de direktiver,
Rådet giver den.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 1975.

På Rådets vegne

J KEATING

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 127 af 18.10.1974, s. 32.

⁽²⁾ EFT nr. C 112 af 20.12.1973, s. 1.

ANNEXE

CONVENTION

pour la prévention de la pollution marine d'origine tellurique

LES PARTIES CONTRACTANTES,

RECONNAISSANT que l'environnement marin et la faune et la flore qu'il conditionne ont une importance vitale pour toutes les nations,

CONSCIENTES du fait que l'équilibre écologique et les utilisations légitimes de la mer sont de plus en plus menacées par la pollution,

PRENANT en considération les recommandations de la conférence des Nations unies sur l'environnement humain, qui s'est réunie à Stockholm en juin 1972,

RECONNAISSANT que des actions concertées aux niveaux national, régional et mondial sont essentielles pour prévenir et combattre la pollution des mers,

CONVAINCUES que des actions internationales visant à contrôler la pollution marine d'origine tellurique peuvent et doivent être menées sans tarder, comme partie d'un programme progressif et cohérent de protection de l'environnement marin contre la pollution, quelle que soit son origine, comprenant les efforts actuels pour lutter contre la pollution des cours d'eau internationaux,

CONSIDÉRANT que les intérêts communs des États concernés d'une même zone marine doivent les conduire à coopérer au niveau régional ou sub-régional,

RAPPELANT la convention pour la prévention de la pollution marine par les opérations d'immersion effectuées par les navires et aéronefs, conclue à Oslo le 15 février 1972,

SONT CONVENUES des dispositions ci-après :

Article premier

1. Les parties contractantes s'engagent à prendre toutes les mesures possibles pour éviter la pollution de la mer, ce qui signifie l'introduction par l'homme, directement ou indirectement, de substances ou d'énergie dans l'environnement marin (y compris les estuaires) entraînant des conséquences de nature à mettre en danger la santé humaine, à nuire aux ressources vivantes et au système écologique marin, à porter atteinte aux agréments ou à gêner d'autres utilisations légitimes de la mer.

2. Les parties contractantes prendront individuellement et en commun des mesures pour combattre la pollution marine d'origine tellurique conformément aux dispositions de la présente convention et elles harmoniseront leurs politiques à cet effet.

Article 2

La présente convention s'applique à la zone maritime dont les limites sont les suivantes :

a) les régions des océans Atlantique et Arctique et de leurs mers secondaires qui s'étendent au nord du 36° de latitude nord et entre le 42° de

longitude ouest et le 51° de longitude est, mais à l'exclusion :

i) de la mer Baltique et des Belts au sud et à l'est des lignes allant d'Hasenore Head à Griben Point, de Korshage à Spodsbjerg et de Gribjerg Head à Kullen, et

ii) de la mer Méditerranée et des mers secondaires jusqu'au point d'intersection du 36° parallèle de latitude nord et du 5° 36' méridien de longitude ouest;

b) la région de l'océan Atlantique au nord du 59° de latitude nord et entre 44° de longitude ouest et 42° de longitude ouest.

Article 3

Aux fins de la présente convention :

a) on entend par « zone maritime » la haute mer, les mers territoriales des parties contractantes et les eaux en deçà de la ligne de base servant à mesurer la largeur de la mer territoriale et s'étendant dans le cas des cours d'eau, sauf décision contraire prise en vertu de l'article 16 sous c) de la présente convention, jusqu'à la limite des eaux douces;

- b) on entend par « limite des eaux douces » l'endroit dans le cours d'eau où, à marée basse et en période de faible débit d'eau douce, le degré de salinité augmente sensiblement par suite de la présence de l'eau de mer;
- c) on entend par « pollution tellurique » la pollution de la zone maritime :
 - i) par les cours d'eau,
 - ii) à partir de la côte, y compris par introduction au moyen de canalisations sous-marines et autres canalisations,
 - iii) à partir de structures artificielles placées sous la juridiction d'une partie contractante dans les limites de la zone d'application de la présente convention.

Article 4

1. Les parties contractantes s'engagent :
 - a) à éliminer, au besoin par étapes, la pollution de la zone maritime d'origine tellurique par des substances énumérées à la partie I de l'annexe A de la présente convention;
 - b) à limiter sévèrement la pollution de la zone maritime d'origine tellurique par des substances énumérées à la partie II de l'annexe A de la présente convention.
2. Pour l'exécution des engagements prévus au paragraphe 1 du présent article, les parties contractantes, conjointement ou individuellement selon les cas, mettent en œuvre des programmes et mesures :
 - a) en vue de l'élimination urgente de la pollution d'origine tellurique de la zone maritime due aux substances énumérées à la partie I de l'annexe A de la présente convention;
 - b) en vue de la réduction ou le cas échéant de l'élimination de la pollution d'origine tellurique de la zone maritime due aux substances énumérées à la partie II de l'annexe A de cette convention. Ces substances ne peuvent être rejetées que sur agrément donné par les autorités compétentes de chaque État contractant. Cet agrément fera l'objet d'une révision périodique.
3. Les programmes et mesures adoptés au titre du paragraphe 2 de cet article comprennent, le cas échéant, des règlements ou normes spécifiques applicables à la qualité de l'environnement, aux rejets dans la zone maritime, à ceux des rejets dans les cours d'eau qui affectent la zone maritime et à la composition et à l'usage de substances et de produits. Ces programmes et mesures tiennent compte des derniers progrès techniques.

Les programmes fixent des délais d'achèvement.

4. Les parties contractantes peuvent, en outre, conjointement ou individuellement selon les cas, mettre en œuvre des programmes ou des mesures en vue de prévenir, de réduire ou d'éliminer la pollution d'origine tellurique de la zone maritime par une substance ne figurant pas à l'annexe A de la présente convention si les données scientifiques ont établi que cette substance peut créer pour la zone maritime un danger grave et s'il est urgent de prendre des mesures.

Article 5

1. Les parties contractantes s'engagent à adopter des mesures en vue de prévenir et, le cas échéant, d'éliminer la pollution d'origine tellurique de la zone maritime due aux substances radioactives dont il est question à la partie III de l'annexe A de la présente convention.
2. Sans préjudice de leurs obligations découlant d'autres traités et conventions, les parties contractantes dans l'exécution de cet engagement, doivent :
 - a) tenir pleinement compte des recommandations des organisations et institutions internationales compétentes;
 - b) tenir compte des procédures de surveillance recommandées par ces organisations et institutions internationales;
 - c) coordonner leur surveillance et leur étude des substances radioactives conformément aux articles 10 et 11 de la présente convention.

Article 6

1. Dans le but de préserver et d'améliorer la qualité de l'environnement marin, les parties contractantes, sans préjudice des dispositions de l'article 4, s'engagent à œuvrer pour :
 - a) réduire la pollution d'origine tellurique existante;
 - b) prévenir toute nouvelle pollution d'origine tellurique, y compris la pollution par de nouvelles substances.
2. Dans la mise en œuvre de cet engagement, les parties contractantes prennent en considération :
 - a) la nature et les quantités des polluants considérés;
 - b) le niveau de pollution existante;
 - c) la qualité et la possibilité d'absorption des eaux réceptrices de la zone maritime;
 - d) la nécessité d'une politique intégrée d'aménagement compatible avec les impératifs de la protection de l'environnement.

Article 7

Les parties contractantes conviennent de mettre en œuvre les mesures qu'elles auront adoptées de manière :

- à ne pas augmenter la pollution dans les mers situées en dehors de la zone d'application de la présente convention,
- à ne pas augmenter la pollution d'autres origines que d'origine tellurique dans la zone maritime couverte par la présente convention.

Article 8

Aucune des dispositions de la présente convention ne peut être interprétée comme empêchant les parties contractantes de prendre des mesures plus strictes en ce qui concerne la lutte contre la pollution marine d'origine tellurique.

Article 9

1. Lorsque la pollution d'origine tellurique en provenance du territoire d'une partie contractante par des substances non énumérées à la partie I de l'annexe A de la présente convention est susceptible de mettre en cause les intérêts d'une ou de plusieurs autres parties à la présente convention, les parties contractantes concernées s'engagent à entrer en consultation, à la demande de l'une d'entre elles, en vue de négocier un accord de coopération.

2. À la demande d'une partie contractante concernée, la Commission mentionnée à l'article 15 de la présente convention examine la question et peut faire des recommandations en vue de parvenir à une solution satisfaisante.

3. Les accords spéciaux prévus dans le paragraphe 1 du présent article peuvent, entre autres, définir les zones auxquelles ils s'appliquent, les objectifs de qualité à atteindre, et les moyens de parvenir à ces objectifs, y compris les méthodes pour l'application de normes appropriées ainsi que les renseignements scientifiques et techniques à recueillir.

4. Les parties contractantes signataires de ces accords spéciaux informent, par l'intermédiaire de la Commission, les autres parties contractantes de leur teneur et des progrès réalisés dans leur mise en œuvre.

Article 10

Les parties contractantes conviennent d'établir des programmes complémentaires ou conjoints de recherche scientifique et technique, comprenant la recherche des meilleures méthodes d'élimination ou de remplacement de substances nocives pour

aboutir à une diminution de la pollution marine d'origine tellurique; elles conviennent de se communiquer mutuellement les informations ainsi obtenues. Ce faisant, elles tiendront compte des travaux effectués dans ces domaines par les organisations et institutions internationales compétentes.

Article 11

Les parties contractantes conviennent de mettre progressivement en place et d'exploiter dans la zone d'application de la présente convention un réseau d'observation permanente de paramètres permettant :

- d'apprécier le niveau existant de la pollution marine aussi rapidement que possible,
- de vérifier l'efficacité des mesures de réduction de la pollution marine d'origine tellurique, prises en application de la convention.

À cette fin, les parties contractantes arrêtent les modalités pratiques des programmes de surveillance systématique et occasionnelle assurés individuellement ou en commun. Ces programmes tiendront compte de la présence dans la zone de surveillance de navires de recherche et d'autres équipements.

Les programmes tiendront compte des programmes analogues poursuivis dans le cadre des conventions déjà en vigueur et par les organisations et institutions internationales compétentes.

Article 12

1. Chacune des parties contractantes s'engage à veiller au respect des dispositions de la présente convention et à prendre sur son territoire les mesures appropriées pour prévenir et sanctionner tout comportement contraire aux dispositions de la présente convention.

2. Les parties contractantes informeront la Commission des mesures législatives et réglementaires prises en vue de l'application des dispositions du paragraphe précédent.

Article 13

Les parties contractantes s'engagent à se prêter assistance mutuelle en tant que de besoin pour empêcher les accidents qui pourraient conduire à la pollution d'origine tellurique, à minimiser et à éliminer les conséquences de tels accidents et à échanger des informations à cette fin.

Article 14

1. Les dispositions de la présente convention ne sont pas opposables à une partie contractante dans

la mesure où celle-ci, du fait d'une pollution ayant son origine dans le territoire d'un État non contractant, serait empêchée d'assurer leur pleine application.

2. Toutefois, cette partie contractante s'efforcera de coopérer avec ledit État afin de rendre possible la pleine application de la présente convention.

Article 15

Une Commission composée de représentants de chacune des parties contractantes est créée par la présente convention. La Commission se réunira à intervalles réguliers et à tout moment lorsque, en raison de circonstances spéciales, il en sera ainsi décidé, conformément au règlement intérieur.

Article 16

La Commission a pour mission :

- a) d'exercer une surveillance générale sur la mise en œuvre de la présente convention;
- b) d'examiner de façon générale l'état des mers situées dans les limites de la zone d'application de la présente convention, l'efficacité des mesures de contrôle qui ont été adoptées et la nécessité de toutes mesures complémentaires ou différentes;
- c) de fixer, le cas échéant, sur proposition de la ou des parties contractantes riveraines d'un même cours d'eau et selon une procédure type, la limite dans ce cours d'eau jusqu'à laquelle s'étendra la zone maritime;
- d) d'élaborer, conformément à l'article 4 de la présente convention, des programmes et des mesures d'élimination ou de réduction de la pollution d'origine tellurique;
- e) de faire des recommandations conformément aux dispositions de l'article 9;
- f) de recueillir et d'examiner des informations et de les diffuser aux parties contractantes conformément aux dispositions des articles 11, 12 et 17 de la présente convention;
- g) de faire, conformément à l'article 18, des recommandations concernant les amendements éventuels aux listes de substances figurant à l'annexe A de la présente convention;
- h) de remplir toutes autres fonctions, en tant que de besoin, aux termes de la présente convention.

Article 17

Les parties contractantes transmettent à la Commission, conformément à une procédure type :

- a) les résultats du contrôle et de la surveillance prévus par l'article 11;

- b) les informations disponibles, aussi détaillées que possible, sur les substances énumérées dans les annexes de la présente convention et susceptibles de parvenir à la zone maritime.

Les parties contractantes s'efforcent d'améliorer progressivement les techniques permettant de rassembler ces informations qui pourront contribuer à la révision des programmes de réduction de pollution établis conformément à l'article 4 de la présente convention.

Article 18

1. La Commission établit son règlement intérieur qui est adopté à l'unanimité des voix.

2. La Commission élabore son règlement financier qui est adopté à l'unanimité des voix.

3. La Commission adopte à l'unanimité des voix les programmes et les mesures de réduction ou d'élimination de la pollution d'origine tellurique prévus à l'article 4, les programmes de recherche scientifique et de surveillance prévus aux articles 10 et 11 ainsi que les décisions prises en application de l'article 16 sous c).

Les programmes et mesures prennent effet pour toutes les parties contractantes et sont appliqués par elles deux cents jours après leur adoption sauf fixation par la Commission d'une autre date.

Si l'unanimité ne peut se faire, la Commission peut néanmoins adopter un programme ou des mesures par un vote à la majorité des trois quarts de ses membres. Ce programme ou ces mesures prennent effet deux cents jours après leur adoption pour les parties contractantes qui ont voté en leur faveur, sauf fixation par la Commission d'une autre date, et pour toute autre partie contractante après qu'elle aura expressément accepté le programme ou les mesures, ce qui est possible à tout moment.

4. La Commission peut adopter des recommandations en vue d'amender l'annexe A de la présente convention par un vote à la majorité des trois quarts de ses membres; celles-ci seront soumises à l'approbation des gouvernements des parties contractantes. Tout gouvernement d'une partie contractante qui n'est pas en mesure d'approuver un amendement l'indique par écrit au gouvernement dépositaire dans un délai de deux cent jours après l'adoption de la recommandation d'amendement en Commission. En l'absence de toute notification de ce genre, l'amendement entre en vigueur pour toutes les parties contractantes deux cent trente jours après le vote en Commission. Le gouvernement dépositaire avise dès que possible les parties contractantes de la réception de toute notification.

Article 19

Dans les domaines relevant de ses compétences, la Communauté économique européenne exerce son droit de vote avec un nombre de voix égal au nombre de ses États membres qui sont parties contractantes à la présente convention.

La Communauté économique européenne n'exerce pas son droit de vote dans les cas où ses États membres exercent le leur et réciproquement.

Article 20

Le gouvernement dépositaire convoquera la première réunion de la Commission dès que possible après l'entrée en vigueur de la présente convention.

Article 21

Tout différend entre des parties contractantes relatif à l'interprétation ou l'application de la présente convention et qui n'aura pu être réglé par les parties au différend par un autre moyen tel que l'enquête ou une conciliation au sein de la Commission, est, à la requête de l'une de ces parties, soumis à l'arbitrage dans les conditions fixées à l'annexe B de la présente convention.

Article 22

La présente convention est ouverte, à Paris, à partir du 4 juin 1974 et jusqu'au 30 juin 1975, à la signature des États invités à la conférence diplomatique sur la convention pour la prévention de la pollution marine d'origine tellurique, qui s'est tenue à Paris, ainsi qu'à la signature de la Communauté économique européenne.

Article 23

La présente convention est soumise à ratification, acceptation ou approbation. Les instruments de ratification, d'acceptation ou d'approbation seront déposés auprès du gouvernement de la République française.

Article 24

1. Après le 30 juin 1975, la présente convention sera ouverte à l'adhésion des États visés à l'article 22, ainsi qu'à l'adhésion de la Communauté économique européenne.

2. La présente convention sera également ouverte à partir de cette même date à l'adhésion de toute autre partie contractante à la convention pour la prévention de la pollution marine par les opérations d'immersion effectuées par les navires et aéronefs, ouverte à la signature à Oslo le 15 février 1972.

3. Dès son entrée en vigueur, la présente convention sera ouverte à l'adhésion de tout État non visé à l'article 22, situé en amont des cours d'eau traversant le territoire d'une ou de plusieurs parties contractantes à la présente convention et se jetant dans la zone maritime définie à l'article 2.

4. Les parties contractantes pourront à l'unanimité inviter d'autres États à adhérer à la présente convention. Dans ce cas, la zone maritime de l'article 2 pourra, en tant que de besoin, être modifiée conformément à l'article 27 de la présente convention.

5. Les instruments d'adhésion seront déposés auprès du gouvernement de la République française.

Article 25

1. La présente convention entrera en vigueur le trentième jour qui suit la date du dépôt du septième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

2. Pour chacune des parties qui ratifiera, acceptera ou approuvera la présente convention ou y adhèrera après le dépôt du septième instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion, la présente convention entrera en vigueur le trentième jour après le dépôt par cette partie de son instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

Article 26

À tout moment, deux années après la date d'entrée en vigueur de la présente convention à l'égard d'une partie contractante, cette partie pourra dénoncer la convention par notification écrite adressée au gouvernement dépositaire. La dénonciation prendra effet un an après la date à laquelle elle aura été reçue.

Article 27

1. Le gouvernement dépositaire convoquera, à la demande de la Commission statuant à la majorité des deux tiers de ses membres, une conférence aux fins de reviser ou de modifier la présente convention.

2. Lors de l'adhésion d'un État, dans les conditions prévues aux paragraphes 2, 3 et 4 de l'article 24, la zone maritime de l'article 2 pourra être modifiée sur proposition de la Commission statuant à l'unanimité des voix. Ces modifications entreront en vigueur après approbation unanime des parties contractantes.

Article 28

Le gouvernement dépositaire avisera les parties contractantes et celles visées à l'article 22 :

- a) des signatures de la présente convention, du dépôt des instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion et des notifications de dénonciation conformément aux articles 22, 23, 24 et 26;
- b) de la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur en application de l'article 25;
- c) du dépôt des notifications d'approbation et d'objection et de l'entrée en vigueur des amen-

dements à la présente convention et à ses annexes en application des articles 18 et 27.

Article 29

L'original de la présente convention, dont les textes français et anglais font également foi, sera déposé auprès du gouvernement de la République française qui en adressera des copies certifiées conformes aux parties contractantes et aux États visés à l'article 22 et qui remettra une copie certifiée conforme au secrétaire général des Nations unies pour enregistrement et publication conformément à l'article 102 de la charte des Nations unies.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé la présente convention.

Fait à Paris, le 4 juin 1974.

ANNEXE A

La répartition des substances entre les parties I, II et III ci-dessous tient compte des critères ci-après :

- a) la persistance;
- b) la toxicité ou autres propriétés nocives;
- c) la tendance à la bio-accumulation.

Ces critères ne sont pas nécessairement d'égale importance pour une substance ou un groupe de substances déterminées, et d'autres facteurs, tels que l'emplacement et la quantité déversée, doivent peut-être être pris en considération.

PARTIE I

Les substances suivantes sont incluses dans la présente partie :

- i) parce qu'elles ne sont pas rapidement décomposées ou rendues inoffensives par des processus naturels; et
- ii) parce qu'elles peuvent :
 - a) soit entraîner une accumulation dangereuse de matières nocives dans la chaîne alimentaire,
 - b) soit menacer la santé des organismes vivants en provoquant des modifications non souhaitables des écosystèmes marins,
 - c) soit gêner gravement la récolte des produits de la mer ou les autres utilisations légitimes de la mer; et
- iii) parce qu'on considère que la pollution par ces substances exige des mesures urgentes :
 - 1. composés organohalogénés et substances qui peuvent donner naissance à de tels composés dans le milieu marin, à l'exclusion de ceux qui sont biologiquement inoffensifs, ou qui se transforment rapidement dans la mer en substances biologiquement inoffensives;
 - 2. mercure et composés du mercure;
 - 3. cadmium et composés du cadmium;
 - 4. les matières synthétiques persistantes qui peuvent flotter, rester en suspension, ou couler, et qui peuvent gravement gêner toute utilisation légitime de la mer;
 - 5. huiles et hydrocarbures d'origine pétrolière persistants.

PARTIE II

Les substances suivantes sont incluses dans la présente partie parce que, bien que présentant des caractères analogues aux substances de la partie I et devant faire l'objet d'un contrôle rigoureux, elles semblent moins nocives ou sont plus rapidement rendues inoffensives par un processus naturel :

- 1. composés organiques du phosphore, du silicium et de l'étain et substances qui peuvent donner naissance à de tels composés dans le milieu marin, à l'exclusion de ceux qui sont biologiquement inoffensifs ou qui se transforment rapidement dans la mer en substances biologiquement inoffensives;
- 2. phosphore élémentaire;
- 3. huiles et hydrocarbures d'origine pétrolière non persistants;
- 4. les éléments ci-après et leurs composés :
 - arsenic,
 - chrome,
 - cuivre,
 - plomb,
 - nickel,
 - zinc;
- 5. substances qui, de l'avis de la Commission, ont un effet nuisible sur le goût et/ou l'odeur de produits de consommation par l'homme dérivés du milieu marin.

PARTIE III

Les substances suivantes sont incluses dans la présente partie parce que, bien que présentant des caractères analogues aux substances de la partie I et devant faire l'objet d'un contrôle rigoureux en vue de prévenir et, le cas échéant, d'éliminer la pollution dont elles sont la cause, elles font déjà l'objet d'études, de recommandations et, le cas échéant, de mesures dans le cadre de plusieurs organisations et institutions internationales; ces substances sont soumises aux dispositions de l'article 5 :

- substances radioactives, y compris les déchets.

ANNEXE B

Article premier

À moins que les parties au différend n'en disposent autrement, la procédure d'arbitrage est conduite conformément aux dispositions de la présente annexe.

Article 2

1. Sur requête adressée par une partie contractante à une autre partie contractante en application de l'article 21 de la convention, il est constitué un tribunal arbitral. La requête d'arbitrage indique l'objet de la requête, y compris, notamment, les articles de la convention dont l'interprétation ou l'application sont en litige.

2. La partie requérante informe la Commission du fait qu'elle a demandé la constitution d'un tribunal arbitral, du nom de l'autre partie au différend ainsi que des articles de la convention dont l'interprétation ou l'application font à son avis l'objet du différend. La Commission communique les informations ainsi reçues à toutes les parties contractantes à la convention.

Article 3

Le tribunal arbitral est composé de trois membres : chacune des parties au différend nomme un arbitre; les deux arbitres ainsi nommés désignent d'un commun accord le troisième arbitre, qui assume la présidence du tribunal. Ce dernier ne doit pas être le ressortissant de l'une des parties au différend, ni avoir sa résidence habituelle sur le territoire de l'une de ces parties, ni se trouver au service de l'une d'elles, ni s'être déjà occupé de l'affaire à aucun autre titre.

Article 4

1. Si, dans un délai de deux mois après la nomination du deuxième arbitre, le président du tribunal arbitral n'est pas désigné, le secrétaire général des Nations unies procède, à la requête de la partie la plus diligente, à sa désignation dans un nouveau délai de deux mois.

2. Si, dans un délai de deux mois après la réception de la requête, l'une des parties au différend ne procède pas à la nomination d'un arbitre, l'autre partie peut saisir le secrétaire général des Nations unies qui désigne le président du tribunal arbitral dans un nouveau délai de deux mois. Dès sa désignation, le président du tribunal arbitral demande à la partie qui n'a pas nommé d'arbitre de le faire dans un délai de deux mois. Passé ce délai, il saisit le secrétaire général des Nations unies qui

procède à cette nomination dans un nouveau délai de deux mois.

Article 5

1. Le tribunal arbitral décide selon les règles du droit international et, en particulier, de la présente convention.

2. Tout tribunal arbitral constitué aux termes de la présente annexe établit ses propres règles de procédure.

Article 6

1. Les décisions du tribunal arbitral, tant sur la procédure que sur le fond, sont prises à la majorité des voix de ses membres.

2. Le tribunal peut prendre toutes mesures appropriées pour établir les faits. Il peut, à la demande d'une des parties, recommander les mesures conservatoires indispensables.

3. Si deux ou plusieurs tribunaux arbitraux constitués aux termes de la présente annexe se trouvent saisis de requêtes ayant des objets identiques ou analogues, ils peuvent s'informer des procédures relatives à l'établissement des faits et en tenir compte dans la mesure du possible.

4. Les parties au différend fourniront toutes facilités nécessaires pour la conduite efficace de la procédure.

5. L'absence ou le défaut d'une partie au différend ne fait pas obstacle à la procédure.

Article 7

1. La sentence du tribunal arbitral est motivée. Elle est définitive et obligatoire pour les parties au différend.

2. Tout différend qui pourrait surgir entre les parties concernant l'interprétation ou l'exécution de la sentence peut être soumis par la partie la plus diligente au tribunal arbitral qui l'a rendue ou, si ce dernier ne peut en être saisi, à un autre tribunal arbitral constitué à cet effet de la même manière que le premier.

Article 8

La Communauté économique européenne, comme toute partie contractante à la convention, est habilitée à agir comme partie requérante ou appelée devant le tribunal arbitral.

ANNEX

CONVENTION

for the prevention of marine pollution from land-based sources

THE CONTRACTING PARTIES:

RECOGNIZING that the marine environment and the fauna and flora which it supports are of vital importance to all nations;

MINDFUL that the ecological equilibrium and the legitimate uses of the sea are increasingly threatened by pollution;

CONSIDERING the recommendations of the United Nations conference on the human environment, held in Stockholm in June 1972;

RECOGNIZING that concerted action at national, regional and global levels is essential to prevent and combat marine pollution;

CONVINCED that international action to control the pollution of the sea from land-based sources can and should be taken without delay, as part of progressive and coherent measures to protect the marine environment from pollution, whatever its origin, including current efforts to combat the pollution of international waterways;

CONSIDERING that the common interests of States concerned with the same marine area should induce them to cooperate at regional or sub-regional levels;

RECALLING the convention for the prevention of marine pollution by dumping from ships and aircraft concluded in Oslo on 15 February 1972,

HAVE AGREED as follows :

Article 1

1. The Contracting Parties pledge themselves to take all possible steps to prevent pollution of the sea, by which is meant the introduction by man, directly or indirectly, of substances or energy into the marine environment (including estuaries) resulting in such deleterious effects as hazards to human health, harm to living resources and to marine ecosystems, damage to amenities or interference with other legitimate uses of the sea.

2. The Contracting Parties shall adopt individually and jointly measures to combat marine pollution from land-based sources in accordance with the provisions of the present convention and shall harmonize their policies in this regard.

Article 2

The present convention shall apply to the maritime area within the following limits:

- (a) those parts of the Atlantic and Arctic Oceans and the dependent seas which lie north of 36°

north latitude and between 42° west longitude and 51° east longitude, but excluding:

- (i) the Baltic Sea and Belts lying to the south and east of lines drawn from Hasenore Head to Griben Point, from Korshage to Spodsbjerg and from Gilbjerg Head to Kullen and
 - (ii) the Mediterranean Sea and its dependent seas as far as the point of intersection of the parallel of 36° north latitude and the meridian of 5°36' west longitude;
- (b) that part of the Atlantic Ocean north of 59° north latitude and between 44° west longitude and 42° west longitude.

Article 3

For the purpose of the present convention:

- (a) 'maritime area' means: the high seas, the territorial seas of Contracting Parties and waters on the landward side of the base lines from which the breadth of the territorial sea is measured and extending in the case of water-courses, unless otherwise decided under Article 16(c) of the present convention, up to the freshwater limit;

- (b) 'Freshwater limit' means: the place in the watercourse where, at low tide and in a period of low freshwater flow, there is an appreciable increase in salinity due to the presence of seawater;
- (c) 'pollution from land-based sources' means: the pollution of the maritime area
 - (i) through watercourses,
 - (ii) from the coast, including introduction through underwater or other pipelines,
 - (iii) from man-made structures placed under the jurisdiction of a Contracting Party within the limits of the area to which the present convention applies.

Article 4

1. The Contracting Parties undertake:
 - (a) to eliminate, if necessary by stages, pollution of the maritime area from land-based sources by substances listed in Part I of Annex A to the present convention;
 - (b) to limit strictly pollution of the maritime area from land-based sources by substances listed in Part II of Annex A to the present convention.
2. In order to carry out the undertakings in paragraph 1 of this Article, the Contracting Parties, jointly or individually as appropriate, shall implement programmes and measures:
 - (a) for the elimination, as a matter of urgency, of pollution of the maritime area from land-based sources by substances listed in Part I of Annex A to the present convention;
 - (b) for the reduction or, as appropriate, elimination of pollution of the maritime area from land-based sources by substances listed in Part II of Annex A to the present convention. These substances shall be discharged only after approval has been granted by the appropriate authorities within each Contracting State. Such approval shall be periodically reviewed.
3. The programmes and measures adopted under paragraph 2 of this Article shall include, as appropriate, specific regulations or standards governing the quality of the environment, discharges into the maritime area, such discharges into watercourses as affect the maritime area, and the composition and use of substances and products. These programmes and measures shall take into account the latest technical developments.

The programmes shall contain time limits for their completion.

4. The Contracting Parties may, furthermore, jointly or individually as appropriate, implement programmes or measures to forestall, reduce or eliminate pollution of the maritime area from land-based sources by a substance not then listed in Annex A to the present convention, if scientific evidence has established that a serious hazard may be created in the maritime area by that substance and if urgent action is necessary.

Article 5

1. The Contracting Parties undertake to adopt measures to forestall and, as appropriate, eliminate pollution of the maritime area from land-based sources by radioactive substances referred to in Part III of Annex A to the present convention.
2. Without prejudice to their obligations under other treaties and conventions, in implementing this undertaking the Contracting Parties shall:
 - (a) take full account of the recommendations of the appropriate international organizations and agencies;
 - (b) take account of the monitoring procedures recommended by these international organizations and agencies;
 - (c) coordinate their monitoring and study of radioactive substances in accordance with Articles 10 and 11 of the present convention.

Article 6

1. With a view to preserving and enhancing the quality of the marine environment, the Contracting Parties, without prejudice to the provisions of Article 4, shall endeavour:
 - (a) to reduce existing pollution from land-based sources;
 - (b) to forestall any new pollution from land-based sources, including that which derives from new substances.
2. In implementing this undertaking, the Contracting Parties shall take account of:
 - (a) the nature and quantities of the pollutants under consideration;
 - (b) the level of existing pollution;
 - (c) the quality and absorptive capacity of the receiving waters of the maritime area;
 - (d) the need for an integrated planning policy consistent with the requirement of environmental protection.

Article 7

The Contracting Parties agree to apply the measures they adopt in such a way as to avoid increasing pollution:

- in the seas outside the area to which the present convention applies;
- in the maritime area covered by the present convention, originating otherwise than from land-based sources.

Article 8

No provision of the present convention shall be interpreted as preventing the Contracting Parties from taking more stringent measures to combat marine pollution from land-based sources.

Article 9

1. When pollution from land-based sources originating from the territory of a Contracting Party by substances not listed in Part I of Annex A to the present convention is likely to prejudice the interests of one or more of the other parties to the present convention, the Contracting Parties concerned undertake to enter into consultation, at the request of any one of them, with a view to negotiating a cooperation agreement.

2. At the request of any Contracting Party concerned, the Commission referred to in Article 15 of the present convention shall consider the question and may make recommendations with a view to reaching a satisfactory solution.

3. The special agreements specified in paragraph 1 of this Article may, among other things, define the areas to which they shall apply, the quality objectives to be achieved, and the methods for achieving these objectives including methods for the application of appropriate standards and the scientific and technical information to be collected.

4. The Contracting Parties signatory to these special agreements shall, through the medium of the Commission, inform the other Contracting Parties of their purport and of the progress made in putting them into effect.

Article 10

The Contracting Parties agree to establish complementary or joint programmes of scientific and technical research, including research into the best methods of eliminating or replacing noxious sub-

stances so as to reduce marine pollution from land-based sources, and to transmit to each other the information so obtained. In doing so they shall have regard to the work carried out, in these fields, by the appropriate international organizations and agencies.

Article 11

The Contracting Parties agree to set up progressively and to operate within the area covered by the present convention a permanent monitoring system allowing:

- the earliest possible assessment of the existing level of marine pollution;
- the assessment of the effectiveness of measures for the reduction of marine pollution from land-based sources taken under the terms of the present conventions.

For this purpose the Contracting Parties shall lay down the ways and means of pursuing individually or jointly systematic and *ad hoc* monitoring programmes. These programmes shall take into account the deployment of research vessels and other facilities in the monitoring area.

The programmes shall take into account similar programmes pursued in accordance with conventions already in force and by the appropriate international organizations and agencies.

Article 12

1. Each Contracting Party undertakes to ensure compliance with the provisions of this convention and to take in its territory appropriate measures to prevent and punish conduct in contravention of the provisions of the present convention.

2. The Contracting Parties shall inform the Commission of the legislative and administrative measures they have taken to implement the provisions of the preceding paragraph.

Article 13

The Contracting Parties undertake to assist one another as appropriate to prevent incidents which may result in pollution from land-based sources, to minimize and eliminate the consequences of such incidents, and to exchange information to that end.

Article 14

1. The provisions of the present convention may not be invoked against a Contracting Party to the

extent that the latter is prevented, as a result of pollution having its origin in the territory of a non-contracting State, from ensuring their full application.

2. However, the said Contracting Party shall endeavour to cooperate with the non-contracting State so as to make possible the full application of the present convention.

Article 15

A Commission composed of representatives of each of the Contracting Parties is hereby established. The Commission shall meet at regular intervals and at any time when due to special circumstances it is so decided in accordance with its rules of procedure.

Article 16

It shall be the duty of the Commission:

- (a) to exercise overall supervision over the implementation of the present convention;
- (b) to review generally the condition of the seas within the area to which the present convention applies, the effectiveness of the control measures being adopted and the need for any additional or different measures;
- (c) to fix, if necessary, on the proposal of the Contracting Party or Parties bordering on the same watercourse and following a standard procedure, the limit to which the maritime area shall extend in that watercourse;
- (d) to draw up, in accordance with Article 4 of the present convention, programmes and measures for the elimination or reduction of pollution from land-based sources;
- (e) to make recommendations in accordance with the provisions of Article 9;
- (f) to receive and review information and distribute it to the Contracting Parties in accordance with the provisions of Articles 11, 12 and 17 of the present convention;
- (g) to make, in accordance with Article 18, recommendations regarding any amendment to the lists of substances included in Annex A to the present convention;
- (h) to discharge such other functions, as may be appropriate, under the terms of the present convention.

Article 17

The Contracting Parties, in accordance with a standard procedure, shall transmit to the Commission:

- (a) the results of monitoring pursuant to Article 11;

- (b) the most detailed information available on the substances listed in the Annexes to the present convention and liable to find their way into the maritime area.

The Contracting Parties shall endeavour to improve progressively techniques for gathering such information which can contribute to the revision of the pollution reduction programmes drawn up in accordance with Article 4 of the present convention.

Article 18

1. The Commission shall draw up its own Rules of Procedure which shall be adopted by unanimous vote.

2. The Commission shall draw up its own Financial Regulations which shall be adopted by unanimous vote.

3. The Commission shall adopt, by unanimous vote, programmes and measures for the reduction or elimination of pollution from land-based sources as provided for in Article 4, programmes for scientific research and monitoring as provided for in Articles 10 and 11, and decisions under Article 16(c).

The programmes and measures shall commence for and be applied by all Contracting Parties 200 days after their adoption, unless the Commission specifies another date.

Should unanimity not be attainable, the Commission may nonetheless adopt a programme or measures by a three-quarters majority vote of its members. The programmes or measures shall commence for those Contracting Parties which voted for them 200 days after their adoption, unless the Commission specifies another date, and for any other Contracting Party after it has explicitly accepted the programme or measures, which it may do at any time.

4. The Commission may adopt recommendations for amendments to Annex A to the present convention by a three-quarters majority vote of its members and shall submit them for the approval of the Governments of the Contracting Parties. Any Government of a Contracting Party that is unable to approve an amendment shall notify the depositary Government in writing within a period of 200 days after the adoption of the recommendation of amendment in the Commission. Should no such notification be received, the amendment shall enter into force for all Contracting Parties 230 days after the vote in the Commission. The depositary Government shall notify the Contracting Parties as soon as possible of the receipt of any notification.

Article 19

Within the areas of its competence, the European Economic Community is entitled to a number of votes equal to the number of its Member States which are Contracting Parties to the present convention.

The European Economic Community shall not exercise its right to vote in cases where its Member States exercise theirs and conversely.

Article 20

The depositary Government shall convene the first meeting of the Commission as soon as possible after the coming into force of the present convention.

Article 21

Any dispute between Contracting Parties relating to the interpretation or application of the present convention, which cannot be settled otherwise by the parties concerned, for instance by means of inquiry or conciliation within the Commission, shall, at the request of any of those parties, be submitted to arbitration under the conditions laid down in Annex B to the present convention.

Article 22

The present convention shall be open for signature at Paris, from 4 June 1974 to 30 June 1975, by the States invited to the diplomatic conference on the convention for the prevention of marine pollution from land-based sources, held at Paris, and by the European Economic Community.

Article 23

The present convention shall be subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Government of the French Republic.

Article 24

1. After 30 June 1975, the present convention shall be open for accession by States referred to in Article 22 and by the European Economic Community.

2. The present convention shall also be open for accession from the same date by any other Contracting Party to the convention for the prevention of marine pollution by dumping from ships and aircraft, opened for signature at Oslo on 15th February 1972.

3. From the date of its entry into force, the present convention shall be open for accession by any State not referred to in Article 22, located upstream on watercourses crossing the territory of one or more Contracting Parties to the present convention and reaching the maritime area defined in Article 2.

4. The Contracting Parties may unanimously invite other States to accede to the present convention. In that case the maritime area in Article 2 may, if necessary, be amended in accordance with Article 27 of the present convention.

5. The instruments of accession shall be deposited with the Government of the French Republic.

Article 25

1. The present convention shall come into force on the thirtieth day following the date of deposit of the seventh instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For each Party ratifying, accepting or approving the present convention or acceding to it after the deposit of the seventh instrument of ratification, acceptance, approval or accession, the present convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by that party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 26

At any time after the expiry of two years from the date of coming into force of the present convention in relation to any Contracting Party such party may withdraw from the convention by notice in writing to the depositary Government. Such notice shall take effect one year after the date on which it is received.

Article 27

1. The depositary Government shall, at the request of the Commission on a decision taken by a two-thirds majority of its members, call a conference for the purpose of revising or amending the present convention.

2. Upon accession by a State as provided for in paragraphs 2, 3 and 4 of Article 24, the maritime area in Article 2 may be amended upon a proposal by the Commission adopted by a unanimous vote. These amendments shall enter into force after unanimous approval by the Contracting Parties.

Article 28

The depositary Government shall inform the Contracting Parties and those referred to in Article 22:

- (a) of signatures to the present convention, of the deposits of instruments of ratification, acceptance, approval or accession, and of notices of withdrawal in accordance with Articles 22, 23, 24 and 26;
- (b) of the date on which the present convention comes into force in accordance with Article 25;
- (c) of the receipt of notifications of approval or objection, and of the entry into force of amend-

ments to the present convention and its Annexes, in accordance with Articles 18 and 27.

Article 29

The original of the present convention of which the French and English texts shall be equally authentic, shall be deposited with the Government of the French Republic which shall send certified copies thereof to the Contracting Parties and the States referred to in Article 22 and shall deposit a certified copy with the Secretary General of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the United Nations Charter.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorized by their respective Governments, have signed this convention.

Done at Paris, 4 June 1974.

ANNEX A

The allocation of substances to Parts I, II and III below takes account of the following criteria:

- (a) persistence;
- (b) toxicity or other noxious properties;
- (c) tendency to bio-accumulation.

These criteria are not necessarily of equal importance for a particular substance or group of substances, and other factors, such as the location and quantities of the discharge, may need to be considered.

PART I

The following substances are included in this part:

- (i) because they are not readily degradable or rendered harmless by natural processes; and
- (ii) because they may either:
 - (a) give rise to dangerous accumulation of harmful material in the food chain, or
 - (b) endanger the welfare of living organisms causing undesirable changes in the marine eco-systems, or
 - (c) interfere seriously with the harvesting of sea foods or with other legitimate uses of the sea; and
- (iii) because it is considered that pollution by these substances necessitates urgent action:
 - 1. organohalogen compounds and substances which may form such compounds in the marine environment, excluding those which are biologically harmless, or which are rapidly converted in the sea into substances which are biologically harmless;
 - 2. mercury and mercury compounds;
 - 3. cadmium and cadmium compounds;
 - 4. persistent synthetic materials which may float, remain in suspension or sink, and which may seriously interfere with any legitimate use of the sea;
 - 5. persistent oils and hydrocarbons of petroleum origin.

PART II

The following substances are included in this part because, although exhibiting similar characteristics to the substances in Part I and requiring strict control, they seem less noxious or are more readily rendered harmless by natural processes:

- 1. organic compounds of phosphorus, silicon, and tin and substances which may form such compounds in the marine environment, excluding those which are biologically harmless, or which are rapidly converted in the sea into substances which are biologically harmless.
- 2. elemental phosphorus.
- 3. non-persistent oils and hydrocarbons of petroleum origin.
- 4. the following elements and their compounds:
 - arsenic,
 - chromium,
 - copper,
 - lead,
 - nickel,
 - zinc.
- 5. substances which have been agreed by the Commission as having a deleterious effect on the taste and/or smell of products derived from the marine environment for human consumption.

PART III

The following substances are included in this part because, although they display characteristics similar to those of substances listed in Part I and should be subject to stringent controls with the aim of preventing and, as appropriate, eliminating the pollution which they cause, they are already the subject of research, recommendations and, in some cases, measures under the auspices of several international organizations and institutions; those substances are subject to the provisions of Article 5:

- radioactive substances, including wastes.

ANNEX B

Article 1

Unless the parties to the dispute decide otherwise, the arbitration procedure shall be in accordance with the provisions of this Annex.

Article 2

1. At the request addressed by one Contracting Party to another Contracting Party in accordance with Article 21 of the convention, an arbitral tribunal shall be constituted: The request for arbitration shall state the subject matter of the application including in particular the Articles of the convention, the interpretation or application of which is in dispute.

2. The claimant shall inform the Commission that he has requested the setting up of an arbitral tribunal, stating the name of the other party to the dispute and the Articles of the convention the interpretation or application of which is in his opinion in dispute. The Commission shall forward the information thus received to all Contracting Parties to the convention.

Article 3

The arbitral tribunal shall consist of three members: each of the parties to the dispute shall appoint an arbitrator; the two arbitrators so appointed shall designate by common agreement the third arbitrator who shall be the chairman of the tribunal. The latter shall not be a national of one of the parties to the dispute, nor have his usual place of residence in the territory of one of these parties, nor be employed by any of them, nor have dealt with the case in any other capacity.

Article 4

1. If the chairman of the arbitral tribunal has not been designated within two months of the appointment of the second arbitrator, the Secretary-General of the United Nations shall, at the request of either party, designate him within a further two months' period.

2. If one of the parties to the dispute does not appoint an arbitrator within two months of receipt of the request, the other party may inform the Secretary-General of the United Nations who shall designate the chairman of the arbitral tribunal within a further two months' period. Upon designation, the chairman of the arbitral tribunal shall request the party which has not appointed an arbitrator to do so within two months. After such period, he shall inform the Secretary-General of the

United Nations who shall make this appointment within a further two months' period.

Article 5

1. The arbitral tribunal shall decide according to the rules of international law and, in particular, those of this convention.

2. Any arbitral tribunal constituted under the provisions of this Annex shall draw up its own rules of procedure.

Article 6

1. The decisions of the arbitral tribunal, both on procedure and on substance, shall be taken by majority voting of its members.

2. The tribunal may take all appropriate measures in order to establish the facts. It may, at the request of one of the parties, recommend essential interim measures of protection.

3. If two or more arbitral tribunals constituted under the provisions of this Annex are seized of requests with identical or similar subjects, they may inform themselves of the procedures for establishing the facts and take them into account as far as possible.

4. The parties to the dispute shall provide all facilities necessary for the effective conduct of the proceedings.

5. The absence or default of a party to the dispute shall not constitute an impediment to the proceedings.

Article 7

1. The award of the arbitral tribunal shall be accompanied by a statement of reasons. It shall be final and binding upon the parties to the dispute.

2. Any dispute which may arise between the parties concerning the interpretation or execution of the award may be submitted by either party to the arbitral tribunal which made the award or, if the latter cannot be seized thereof, to another arbitral tribunal constituted for this purpose in the same manner as the first.

Article 8

The European Economic Community, like any Contracting Party to the present convention, has the right to appear as applicant or respondent before the arbitral tribunal.

BILAG

OVERSÆTTELSE ⁽¹⁾

KONVENTION

til forhindring af landbaseret havforurening

DE KONTRAHERENDE PARTER ER

I ERKENDELSE AF, at det marine miljø og den fauna og flora, som det opretholder, er af vital betydning for alle nationer;

I BEVIDSTHEDEN OM, at den økologiske balance i og den retmæssige anvendelse af havet i stigende grad trues af forurening;

I BETRAGTNING AF de rekommandationer, der fremkom på De forenede Nationers konference om menneskers omgivelser, som blev afholdt i Stockholm i juni 1972;

I ERKENDELSE AF, at en samlet indsats på nationalt, regionalt og globalt plan er nødvendig for at forhindre og bekæmpe havforurening;

I OVERBEVISNINGEN OM, at der, som et led i udvidede og sammenhængende forholdsregler for at beskytte det marine miljø mod forurening af enhver oprindelse, herunder også eksisterende bestræbelser for at bekæmpe forureningen af internationale vandveje, uden udsættelse kan og bør træffes internationale foranstaltninger til at føre kontrol med den landbaserede forurening af havet;

I BETRAGTNING AF, at de interesser, som stater med det samme marine område har til fælles, må tilskynde disse til at samarbejde på regionalt eller subregionalt plan;

I ERINDRING OM konventionen til forhindring af havforurening ved dumpning fra skibe og luftfartøjer, der blev afsluttet i Oslo den 15. februar 1972 —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

1. De kontraherende parter forpligter sig til at tage ethvert muligt skridt til at hindre forurening af havet, hvorved forstås, at stoffer eller energi af mennesker direkte eller indirekte tilføres det marine miljø (herunder også flodmundinger) med så skadelige virkninger til følge, at den menneskelige sundhed bringes i fare, levende ressourcer og marine økosystemer skades, rekreative værdier forringes, eller at der lægges hindringer i vejen for anden retmæssig anvendelse af havet.

2. De kontraherende parter skal enkeltvis og i fællesskab vedtage forholdsregler for at bekæmpe landbaseret havforurening i overensstemmelse med denne konventions bestemmelser og samordne deres politik i så henseende.

Artikel 2

Denne konvention finder anvendelse på det maritime område inden for følgende grænser:

a) de dele af Atlanterhavet og det nordlige Ishav med tilgrænsende farvande, der ligger nord for

36° nordlig bredde og mellem 42° vestlig længde og 51° østlig længde, dog med undtagelse af:

- i) de områder af Østersøen og Bælterne, der ligger syd og øst for linjer dragne fra Hasenøre Hoved til Gribens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen, og
- ii) Middelhavet med tilgrænsende farvande indtil skæringspunktet mellem 36° nordlig bredde og 5° 36' vestlig længde;

b) den del af Atlanterhavet, der ligger nord for 59° nordlig bredde og mellem 44° vestlig længde og 42° vestlig længde.

Artikel 3

I denne konvention betyder

- a) »maritime område«: det åbne hav, de kontraherende parters ydre territorialfarvande og farvande på landsiden af de basislinjer, hvorfra det ydre territorialfarvands bredde måles, og derudover i tilfælde af vandløb indtil ferskvandsgrænsen, medmindre andet følger af artikel 16, litra c), i denne konvention;

⁽¹⁾ Den franske og den engelske tekst er de eneste autentiske.

- b) »ferskvandsgrænse«: det sted i vandløbet, hvor der ved ebbe og i en periode med svag ferskvandsstrøm er en væsentlig stigning i saltholdighedsgraden på grund af tilstedeværelsen af havvand;
- c) »landbaseret forurening«: forurening af det maritime område:
 - i) via vandløb,
 - ii) fra kysten, herunder også tilførsel via undervands- eller andre rørledninger,
 - iii) fra menneskeskabte konstruktioner, der er anbragt under en kontraherende parts jurisdiktion inden for grænserne af det område, hvor denne konvention gælder.

Artikel 4

1. De kontraherende parter påtager sig:

- a) at eliminere, om nødvendigt i etaper, landbaseret forurening af det maritime område med de stoffer, der er opført i kapitel I i denne konventions bilag A;
- b) stærkt at begrænse landbaseret forurening af det maritime område med de stoffer, der er opført i kapitel II i denne konventions bilag A.

2. For at opfylde de forpligtelser, der er nævnt i denne artikels stk. 1, skal de kontraherende parter, efter omstændighederne enten i fællesskab eller enkeltvis, gennemføre programmer og forholdsregler:

- a) for hurtigst muligt at eliminere landbaseret forurening af det maritime område med de stoffer, der er opført i kapitel I i denne konventions bilag A;
- b) for at begrænse eller evt. eliminere landbaseret forurening af det maritime område med de stoffer, der er opført i kapitel II i denne konventions bilag A. Disse stoffer må først udtømmes, når hver enkelt kontraherende stats ressortmyndigheder har godkendt dette. En sådan godkendelse skal med mellemrum tages op til fornyet vurdering.

3. De programmer og forholdsregler, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 2, skal efter omstændighederne indbefatte egnede særlige bestemmelser om eller normer for miljøets kvalitet, udtømninger i det maritime område, udtømninger i vandløb, som indvirker på det maritime område, og sammensætningen og anvendelsen af stoffer og produkter. Disse programmer og forholdsregler skal tage hensyn til den seneste tekniske udvikling.

Programmerne skal indeholde tidsfrister for deres gennemførelse.

4. De kontraherende parter kan endvidere, efter omstændighederne enten i fællesskab eller enkeltvis, gennemføre programmer eller forholdsregler for at forebygge, begrænse eller eliminere landbaseret forurening af det maritime område med et stof, der på det tidspunkt ikke er opført i denne konventions bilag A, hvis der er ført videnskabeligt bevis for, at dette stof kan forårsage alvorlig fare i det maritime område, og hvis det er nødvendigt øjeblikkeligt at skride ind.

Artikel 5

1. De kontraherende parter forpligter sig til at træffe forholdsregler for at forebygge og evt. eliminere landbaseret forurening af det maritime område med de radioaktive stoffer, der omtales i kapitel III i denne konventions bilag A.

2. Med forbehold af deres forpligtelser i henhold til andre traktater og konventioner skal de kontraherende parter ved opfyldelsen af denne forpligtelse:

- a) fuldt ud tage hensyn til de pågældende internationale organisationers og institutioners rekommandationer;
- b) tage hensyn til de overvågningsmetoder, som disse internationale organisationer og institutioner anbefaler;
- c) samordne deres overvågning og studium af radioaktive stoffer i overensstemmelse med denne konventions artikel 10 og 11.

Artikel 6

1. Med henblik på at bevare og forbedre det marine miljøes kvalitet skal de kontraherende parter, med forbehold af bestemmelserne i artikel 4, søge:

- a) at begrænse den bestående landbaserede forurening;
- b) at forebygge enhver ny landbaseret forurening, herunder også forurening med nye stoffer.

2. De kontraherende parter skal ved opfyldelsen af denne forpligtelse tage hensyn til:

- a) arten og mængderne af de pågældende forurenende stoffer;
- b) det bestående forurenings niveau;
- c) kvaliteten af og absorberingsevnen i det maritime områdes recipienter;
- d) behovet for en integreret planlægningspolitik svarende til kravene til en miljøbeskyttelse.

Artikel 7

De kontraherende parter er enige om at bringe de forholdsregler, de vedtager, i anvendelse på en sådan måde:

- at en tiltagende forurening i havene uden for det område, hvor denne konvention gælder, undgås;
- at andre typer forurening end den landbaserede ikke tiltager i det maritime område, der dækkes af denne konvention.

Artikel 8

Ingen bestemmelse i denne konvention må fortolkes således, at den hindrer de kontraherende parter i at tage strengere forholdsregler for at bekæmpe landbaseret havforurening.

Artikel 9

1. Når landbaseret forurening hidrørende fra en kontraherende parts territorium med stoffer, der ikke er opført i kapitel I i denne konventions bilag A, må formodes at ville skade en eller flere af de øvrige konventionsparters interesser, forpligter de pågældende kontraherende parter sig til, efter anmodning fra enhver af dem, at træde i samråd med henblik på at slutte en samarbejdsaftale.

2. Efter anmodning fra enhver impliceret kontraherende part skal den kommission, der omtales i denne konventions artikel 15, tage spørgsmålet op og kan fremkomme med rekommandationer med henblik på at nå til en tilfredsstillende løsning.

3. De særaftaler, der er opregnet i denne artikels stk. 1, kan bl.a. fastsætte de områder, de finder anvendelse på, de kvalitetsmål, der skal nås, og metoderne til at nå disse mål, herunder også metoder til anvendelse af egnede normer, og de videnskabelige og tekniske oplysninger, der skal indhentes.

4. De kontraherende parter, der undertegner disse særaftaler, skal gennem Kommissionen oplyse de øvrige kontraherende parter om indholdet af dem og om hvilke skridt, der er taget til at iværksætte dem.

Artikel 10

De kontraherende parter er enige om at iværksætte komplementære eller fælles videnskabelige og tekniske forskningsprogrammer, herunder også forskning for at finde frem til de bedste metoder til at eliminere eller erstatte skadelige stoffer med henblik

på at begrænse landbaseret havforurening, og om at videregive den derved opnåede viden til hinanden. De skal herunder tage hensyn til det arbejde, der på disse felter er udført af de kompetente internationale organisationer og institutioner.

Artikel 11

De kontraherende parter er enige om gradvis at indføre og inden for det område, der dækkes af denne konvention, at gennemføre et permanent overvågningssystem, der gør det muligt:

- så tidligt som muligt at vurdere det bestående havforureningsniveau;
- at overvåge effektiviteten af de forholdsregler til en begrænsning af landbaseret havforurening, som er truffet i henhold til denne konventions bestemmelser.

I dette øjemed fastsætter de kontraherende parter metoder og midler til enkeltvis eller i fællesskab at følge systematiske overvågningsprogrammer og ad hoc overvågningsprogrammer. Disse programmer skal tage hensyn til tilstedeværelsen af forskningsfartøjer og andre faciliteter i overvågningsområdet.

Programmerne skal tage hensyn til lignende programmer, der følges i overensstemmelse med konventioner, der allerede er trådt i kraft, og af de pågældende internationale organisationer og institutioner.

Artikel 12

1. Enhver kontraherende part forpligter sig til at sikre, at denne konventions bestemmelser overholdes, og til på sit territorium at tage passende forholdsregler til at forhindre og straffe adfærd, der er i strid med denne konventions bestemmelser.

2. De kontraherende parter skal oplyse Kommissionen om de lovgivningsmæssige og administrative forholdsregler, de har truffet for at gennemføre bestemmelserne i foregående stykke.

Artikel 13

De kontraherende parter forpligter sig til i passende omfang at bistå hinanden med at forhindre, at der indtræffer hændelser, som kan føre til landbaseret forurening, med at begrænse og eliminere følgerne af sådanne hændelser, og til at udveksle oplysninger i dette øjemed.

Artikel 14

1. Denne konventions bestemmelser må ikke påberåbes over for en kontraherende part, i den

udstrækning denne som følge af, at forureningen stammer fra en ikke-kontraherende stats territorium, forhindres i at sikre, at bestemmelserne fuldt ud anvendes.

2. Den pågældende kontraherende part skal imidlertid søge at samarbejde med den ikke-kontraherende stat for at muliggøre, at denne konvention fuldt ud anvendes.

Artikel 15

En kommission bestående af repræsentanter for hver af de kontraherende parter nedsættes herved. Kommissionen skal træde sammen med regelmæssige mellemrum, og når som helst der på grund af særlige omstændigheder træffes bestemmelse derom i overensstemmelse med dens forretningsorden.

Artikel 16

Kommissionen har til opgave:

- a) at føre almindeligt opsyn med gennemførelsen af denne konvention;
- b) at foretage en almindelig gennemgang af forholdene i de farvande, der omfattes af denne konvention, effektiviteten af de kontrolforanstaltninger, der vedtages, og af behovet for supplerende eller andre foranstaltninger af enhver art;
- c) efter forslag fra den eller de kontraherende parter, der grænser op til samme vandløb, og efter en standardprocedure om nødvendigt at fastsætte grænsen, hvortil det maritime område strækker sig i dette vandløb;
- d) i overensstemmelse med artikel 4 i denne konvention at udarbejde programmer og forholdsregler til eliminering eller begrænsning af landbaseret forurening;
- e) at fremkomme med rekommandationer i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 9;
- f) at indhente og gennemgå oplysninger og at at udbrede dem til de kontraherende parter i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11, 12 og 17 i denne konvention;
- g) i overensstemmelse med artikel 18 at fremkomme med rekommandationer vedrørende enhver ændring af de lister over stoffer, der er indeholdt i denne konventions bilag A;
- h) at udføre sådanne andre funktioner, som findes hensigtsmæssige, i henhold til denne konventions bestemmelser.

Artikel 17

De kontraherende parter skal efter en standardprocedure til kommissionen videregive:

- a) resultaterne af den overvågning, der foretages i henhold til artikel 11;

- b) de mest detaljerede oplysninger, der foreligger, om de stoffer, der er opført i denne konventions bilag, og som kan tænkes at nå frem til det maritime område.

De kontraherende parter skal søge gradvis at forbedre fremgangsmåderne ved indsamling af sådanne oplysninger, som kan bidrage til en revision af de programmer til begrænsning af forureningen, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 4 i denne konvention.

Artikel 18

1. Kommissionen udarbejder selv sin forretningsorden, som skal vedtages enstemmigt.

2. Kommissionen udarbejder selv sin finansforordning, som skal vedtages enstemmigt.

3. Kommissionen vedtager enstemmigt de programmer og forholdsregler til begrænsning eller eliminering af landbaseret forurening, der er fastsat i artikel 4, de videnskabelige forsknings- og overvågningsprogrammer, der er fastsat i artikel 10 og 11, samt de afgørelser, der træffes i henhold til artikel 16, litra c).

Programmerne og forholdsreglerne får virkning for og anvendes af alle kontraherende parter to hundrede dage efter, at de er blevet vedtaget, medmindre kommissionen fastsætter en anden dato.

Skulle det ikke være muligt at opnå enstemmighed, kan kommissionen alligevel, hvis tre fjerdedele af dens medlemmer stemmer for, vedtage et program eller forholdsregler. Programmerne eller forholdsreglerne får virkning for de kontraherende parter, der stemte for dem, to hundrede dage efter, at de er blevet vedtaget, medmindre kommissionen fastsætter en anden dato, og for enhver anden kontraherende part, efter at denne udtrykkeligt har accepteret programmet eller forholdsreglerne, hvilket kan ske når som helst.

4. Kommissionen kan vedtage rekommandationer vedrørende ændringer af denne konventions bilag A, hvis tre fjerdedele af dens medlemmer stemmer for, og skal forelægge dem for de kontraherende parters regeringer til godkendelse. Enhver regering for en kontraherende part, som ikke er i stand til at godkende en ændring, skal inden for et tidsrum af to hundrede dage efter vedtagelsen i kommissionen af ændringsforslaget skriftligt underrette depositarregeringen. Hvis en sådan underretning ikke modtages, træder ændringen i kraft for alle kontraherende parter to hundrede og tredivende dage efter afstemningen i kommissionen. Depositarregeringen underretter de kontraherende parter så snart som muligt om modtagelsen af enhver meddelelse.

Artikel 19

Det europæiske økonomiske Fællesskab er, inden for rammerne af sin kompetence, berettiget til et antal stemmer svarende til antallet af dets medlemsstater, som er kontraherende parter i denne konvention.

Det europæiske økonomiske Fællesskab må ikke benytte sin stemmeret i de tilfælde, hvor dets medlemsstater benytter deres, og omvendt.

Artikel 20

Depositarregeringen indkalder kommissionen til det første møde så snart som muligt efter denne konventions ikrafttræden.

Artikel 21

Enhver tvist mellem de kontraherende parter vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention, som ikke på anden måde kan bilægges af de pågældende parter, f.eks. ved undersøgelse eller mægling i kommissionen, skal efter anmodning fra en af disse parter indgives til voldgift i henhold til de i denne konventions bilag B fastsatte betingelser.

Artikel 22

Denne konvention skal stå åben for undertegnelse i Paris fra den 4. juni 1974 til den 30. juni 1975 for de stater, der var indbudt til den diplomatiske konference om konventionen til forhindring af landbaseret havforurening, der blev afholdt i Paris, samt for Det europæiske økonomiske Fællesskab.

Artikel 23

Denne konvention skal ratificeres, accepteres eller godkendes. Ratifikations-, accept- eller godkendelsesinstrumenterne skal deponeres hos regeringen for Den franske Republik.

Artikel 24

1. Efter den 30. juni 1975 skal denne konvention stå åben for tiltrædelse af de i artikel 22 omtalte stater og af Det europæiske økonomiske Fællesskab.

2. Denne konvention skal også stå åben for tiltrædelse fra samme dato af enhver anden kontraherende part i konventionen til forhindring af havforurening ved dumpning fra skibe og luftfartøjer, der åbnedes for undertegnelse i Oslo den 15. februar 1972.

3. Denne konvention skal fra sin ikrafttrædelsesdato stå åben for tiltrædelse af enhver stat, der ikke er omtalt i artikel 22, som er beliggende længere oppe ad vandløb, der krydser en eller flere af denne konventions kontraherende parters territorium, og som munder ud i det i artikel 2 angivne maritime område.

4. De kontraherende parter kan enstemmigt opfordre andre stater til at tiltræde denne konvention. I så tilfælde kan det maritime område i artikel 2 om nødvendigt ændres i overensstemmelse med artikel 27 i denne konvention.

5. Tiltrædelsesinstrumenterne skal deponeres hos regeringen for Den franske Republik.

Artikel 25

1. Denne konvention træder i kraft den tredivte dag efter deponeringen af det syvende ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

2. For enhver part, der ratificerer, accepterer eller godkender denne konvention eller tiltræder den efter deponeringen af det syvende ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument, træder denne konvention i kraft den tredivte dag efter, at denne part har deponeret sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 26

Til enhver tid, efter at to år er forløbet fra den dato, da denne konvention er trådt i kraft for enhver kontraherende part, kan en sådan part træde tilbage fra konventionen ved skriftlig meddelelse til depositarregeringen. En sådan meddelelse får virkning et år efter datoen for dens modtagelse.

Artikel 27

1. Depositarregeringen skal efter anmodning fra kommissionen, efter en af dennes medlemmer med to tredjedele majoritet truffet afgørelse, indkalde til en konference med det formål at revidere eller ændre denne konvention.

2. Efter tiltrædelse af en stat, under de i artikel 24, stk. 2, 3 og 4, fastsatte betingelser, kan det maritime område i artikel 2 ændres efter et enstemmigt vedtaget forslag fra kommissionen. Disse ændringer træder i kraft efter enstemmig godkendelse af de kontraherende parter.

Artikel 28

Depositarregeringen skal underrette de kontraherende parter og de i artikel 22 omhandlede parter:

- a) om undertegnelser af denne konvention, om deponering af ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesinstrumenter og om meddelelser om tilbagetræden i overensstemmelse med artikel 22, 23, 24 og 26;
- b) om datoen for denne konventions ikrafttræden i overensstemmelse med artikel 25;
- c) om modtagelsen af meddelelser om godkendelse af eller indsigelse mod og om ikrafttræ-

delsen af ændringer af denne konvention og dens bilag i overensstemmelse med artikel 18 og 27.

Artikel 29

Originalteksten til denne konvention, hvis franske og engelske tekster har samme gyldighed, skal deponeres hos regeringen for Den franske Republik, som skal fremsende bekræftede kopier deraf til de kontraherende parter og de i artikel 22 omhandlede stater, og som skal deponere en bekræftet kopi hos De forenede Nationers generalsekretær til registrering og offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 102 i De forenede Nationers pagt.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, der af deres respektive regeringer er behørigt bemyndiget dertil, undertegnet denne konvention.

Udfærdiget i Paris, den 4. juni 1974.

BILAG A

Ved fordelingen af stoffer på kapitel I, II og III nedenfor er der taget hensyn til følgende kriterier:

- a) nedbrydelighed;
- b) giftvirkning eller andre skadelige egenskaber;
- c) tilbøjelighed til bioakkumulation.

Disse kriterier er ikke nødvendigvis af lige stor betydning for et bestemt stof eller en bestemt gruppe stoffer, og andre faktorer, såsom udtømningssted og -mængder, må eventuelt tages i betragtning.

KAPITEL I

Følgende stoffer omfattes af dette kapitel

- i) fordi de ikke hurtigt kan nedbrydes eller uskadeliggøres ved naturlige processer; og
- ii) fordi de enten kan
 - a) fremkalde farlig ophobning af skadeligt materiale i fødekæden, eller
 - b) bringe levende organismers velfærd i fare ved at forårsage uønskede forandringer i de marine økosystemer, eller
 - c) være til alvorlig gene for fiskeriet eller for anden retmæssig anvendelse af havet; og
- iii) fordi man mener, at forurening med disse stoffer gør det nødvendigt øjeblikkeligt at skride ind:
 - 1. Organiske halogen-forbindelser og stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i det marine miljø, undtagen dem, der er biologisk uskadelige, eller som i havet hurtigt omdannes til stoffer, der er biologisk uskadelige.
 - 2. Kviksølv og kviksølvforbindelser.
 - 3. Cadmium og cadmium-forbindelser.
 - 4. Svært nedbrydelige syntetiske materialer, som kan flyde, forblive svævende eller synke, og som kan være til alvorlig gene for enhver retmæssig anvendelse af havet.
 - 5. Svært nedbrydelige olier og carbonhydrider hidrørende fra mineralolie.

KAPITEL II

Følgende stoffer omfattes af dette kapitel, fordi de, skønt de udviser omtrent samme karakteristika som stofferne i kapitel I og bør underkastes streng kontrol, forekommer mindre skadelige eller hurtigere uskadeliggøres ved naturlige processer:

- 1. Organiske forbindelser af phosphor, silicium og tin samt stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i det marine miljø, undtagen dem, der er biologisk uskadelige, eller som i havet hurtigt omdannes til stoffer, der er biologisk uskadelige.
- 2. Elementært phosphor.
- 3. Flygtige olier og carbonhydrider hidrørende fra mineralolie.
- 4. Følgende grundstoffer og forbindelser deraf:
 - arsen — bly
 - chrom — nikkel
 - kobber — zink
- 5. Stoffer som kommissionen har erkendt har en skadelig virkning på smagen og/eller lugten af de produkter, der udvindes af det marine miljø og anvendes til menneskeføde.

KAPITEL III

Følgende stoffer omfattes af dette kapitel, fordi de, skønt de udviser omtrent samme karakteristika som stofferne i kapitel I og bør underkastes streng kontrol med henblik på at forhindre og eventuelt eliminere den forurening, som de forårsager, allerede er gjort til genstand for forskning, rekommandationer og i nogle tilfælde forholdsregler under flere internationale organisationers og institutioners auspicier; disse stoffer falder ind under bestemmelserne i artikel 5:

- Radioaktive stoffer, herunder også radioaktivt affald.

BILAG B

Artikel 1

Medmindre parterne i tvisten bestemmer andet, skal voldgiftsproceduren foregå i overensstemmelse med bestemmelserne i dette bilag.

Artikel 2

1. Efter anmodning fra en kontraherende part til en anden kontraherende part i overensstemmelse med artikel 21 i konventionen nedsættes en voldgiftsdomstol. Anmodningen om voldgift skal angive henvendelsens genstand, herunder især de artikler i konventionen, hvis fortolkning eller anvendelse er omtvistet.

2. Klageren skal underrette Kommissionen om, at han har anmodet om, at der nedsættes en voldgiftsdomstol, idet han samtidig angiver navnet på den anden part i tvisten og de artikler i konventionen, hvis fortolkning eller anvendelse efter hans mening er omtvistet. Kommissionen videresender de oplysninger, der således modtages, til alle kontraherende parter i konventionen.

Artikel 3

Voldgiftsdomstolen skal bestå af tre medlemmer: hver af parterne i tvisten udnævner en voldgiftsmand; de to voldgiftsmænd, der således er udnævnt, udpeger efter fælles overenskomst den tredje voldgiftsmand, som skal være formand for domstolen. Sidstnævnte må ikke være statsborger i en af de stater, der er parter i tvisten, ej heller må han have sit sædvanlige opholdssted på en af disse parters territorium eller være i tjeneste hos nogen af dem eller have behandlet sagen i nogen anden egenskab.

Artikel 4

1. Hvis formanden for voldgiftsdomstolen ikke er blevet udpeget inden to måneder efter, at den anden voldgiftsmand er blevet udnævnt, skal De forenede Nationers generalsekretær efter anmodning fra en af parterne udpege ham, inden der er gået yderligere to måneder.

2. Hvis en af parterne i tvisten ikke udnævner en voldgiftsmand inden to måneder efter modtagelsen af anmodningen, kan den anden part underrette De forenede Nationers generalsekretær, som skal udpege formanden for voldgiftsdomstolen, inden der er gået yderligere to måneder. Efter sin udpegelse skal formanden for voldgiftsdomstolen anmode den part, der ikke har udnævnt en voldgiftsmand, om at gøre dette inden to måneder. Efter dette tidsrum skal han underrette De

forenede Nationers generalsekretær, som foretager denne udnævnelse, inden der er gået yderligere to måneder.

Artikel 5

1. Voldgiftsdomstolen træffer sine kendelser efter folkerettens regler og i særdeleshed efter denne konventions regler.

2. Enhver voldgiftsdomstol, der nedsættes i henhold til bestemmelserne i dette bilag, udarbejder selv sin forretningsorden.

Artikel 6

1. Voldgiftsdomstolens kendelser både vedrørende procedure og substans træffes ved flertalsafgørelse mellem medlemmerne.

2. Domstolen kan træffe alle egnede forholdsregler for at påvise kendsgerningerne. Den kan efter anmodning fra en af tvistens parter tilråde nødvendige interim beskyttelsesforanstaltninger.

3. Hvis to eller flere voldgiftsdomstole, der er nedsat i henhold til bestemmelserne i dette bilag, har modtaget anmodninger vedrørende identiske eller lignende emner, kan de underrette hinanden om metoder til at fremdrage kendsgerningerne og tage hensyn til dem i videst muligt omfang.

4. Parterne i tvisten skal sørge for alle de faciliteter, der er nødvendige for, at processen kan føres effektivt.

5. Forfald eller udeblivelse af en af tvistens parter udgør ikke en hindring for processens gennemførelse.

Artikel 7

1. Voldgiftsdomstolens kendelse ledsages af en motiveret forklaring. Den er endelig og bindende for parterne i tvisten.

2. Enhver tvist, som måtte opstå mellem parterne vedrørende fortolkningen eller fuldbyrdelsen af kendelsen kan af en af parterne forelægges for den voldgiftsdomstol som afsagde kendelsen, eller, hvis sidstnævnte ikke, kan få forelagt sagen, for en anden voldgiftsdomstol, der med dette formål er nedsat på samme måde som den første.

Artikel 8

Det europæiske økonomiske Fællesskab har som enhver kontraherende part i denne konvention ret til at møde som sagsøger eller sagsøgt for voldgiftsdomstolen.

RÅDETS AFGØRELSE

af 3. marts 1975

om Fællesskabets deltagelse i den interimskommission, som er nedsat på grundlag af resolution III i konventionen om bekæmpelse af landbaseret havforurening

(75/438/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I resolution nr. III, der er knyttet som bilag til slutakten til konventionen om bekæmpelse af landbaseret havforurening af 21. februar 1974, anbefales det, at der nedsættes en interimskommission bestående af repræsentanter for konventionens signatarer;

ved afgørelse 75/437/EØF ⁽²⁾ indgås denne konvention på Fællesskabets vegne;

Fællesskabets repræsentant i interimskommissionen bør herefter udpeges —

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Indtil konventionen om bekæmpelse af landbaseret havforurening træder i kraft, er Kommissionen bemyndiget til at repræsentere Fællesskabet i den arbejdsgruppe, som benævnes »interimskommissionen«, og som er nedsat på grundlag af resolution nr. III, der er knyttet som bilag til konventionens slutakt.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. marts 1975.

På Rådets vegne

J. KEATING

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. C 127 af 18. 10. 1974, s. 32.

⁽²⁾ Se side 5 i denne Tidende.

RÅDETS DIREKTIV

af 16. juni 1975

om bortskaffelse af olieaffald

(75/439/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af
Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig
artiklerne 100 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parla-
mentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske
og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Forskelle mellem de bestemmelser om bortskaffelse
af olieaffald, som allerede finder anvendelse eller
er under forberedelse i de forskellige medlemsstater,
kan skabe ulige konkurrencevilkår og kan dermed
direkte indvirke på det fælles markedes funktion;
der bør derfor på dette område foretages en ind-
byrdes tilnærmelse af lovgivningerne i henhold til
artikel 100 i traktaten;

det synes nødvendigt, at denne indbyrdes tilnærmelse
ledsages af en handling fra Fællesskabet for gennem-
en mere omfattende ordning at gennemføre et af
Fællesskabets mål på området for miljøbeskyttelse;
med henblik herpå bør der derfor fastsættes visse
særlige bestemmelser; da traktaten ikke indeholder
fornøden hjemmel hertil, må artikel 235 i traktaten
bringes i anvendelse;

al lovgivning om bortskaffelse af olieaffald bør som
et af sine vigtigste mål have beskyttelse af miljøet
mod skadelige virkninger, som skyldes udtømmning,
opbevaring og behandling af dette affald;

genanvendelse af olieaffald kan i vid udstrækning
bidrage til en brændstofforsyningspolitik;

De europæiske Fællesskabers handlingsprogram
på miljøområdet ⁽³⁾, fremhæver betydningen af
problemet om bortskaffelse af olieaffald uden
skadelige virkninger for miljøet;

mængden af olieaffald og navnlig emulsioner er
steget i Fællesskabet;

et effektivt og sammenhængende behandlingssystem
for dette affald, som ikke hæmmer samhandelen
inden for Fællesskabet, og som ikke påvirker kon-
kurrencevilkårene, bør anvendes på alle dissee
produkter, også på de produkter, som kun delvis
består af olie, og bør foreskrive behandling af disse
uden skadelige virkninger på økonomisk tilfreds-
stillende vilkår;

et sådant system bør foreskrive behandling, udtøm-
ning, opbevaring og indsamling af olieaffald og et
system for meddelelse af tilladelser for virksomheder,
som bortskaffer dette affald, samt i visse tilfælde
obligatorisk indsamling og/eller bortskaffelse af
dette affald såvel som passende kontrolprocedurer;

i det tilfælde, hvor visse virksomheder forpligtes
til at indsamle og/eller bortskaffe olieaffald bør
den del af de dertil anvendte udgifter, der ikke
dækkes af deres indtægter, kunne refunderes ved
godtgørelser, som bl.a. kan finansieres ved en afgift
på nye eller regenererede olier —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV :

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved olieaffald alle halvtfly-
dende eller flydende affaldsprodukter, der helt
eller delvist består af mineralolie eller syntetisk olie,

⁽¹⁾ EFT nr. C 85 af 18. 7. 1974, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. C 125 af 16. 10. 1974, s. 33.

⁽³⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 3.

herunder olieholdigt bundfald fra beholdere, vandolie blandinger og emulsioner.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, for at sikre indsamling og bortskaffelse af olieaffald uden skadelige virkninger.

Artikel 3

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at bortskaffelse af olieaffald så vidt muligt sker ved genanvendelse (regenerering og/eller forbrænding med andre formål end tilintetgørelse).

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at forbyde :

1. enhver udtømning af olieaffald i fersk overfladevand, grundvand, kystnære vandområder og rørledninger;
2. enhver opbevaring og/eller udtømning af olieaffald, der medfører skadelige virkninger for jordbunden og ukontrolleret udtømning af reststoffer fra forarbejdning af olieaffald;
3. enhver behandling af olieaffald, der fremkalder luftforurening, som overstiger det ved gældende bestemmelser fastsatte niveau.

Artikel 5

Såfremt de i artiklerne 2, 3 og 4 fastsatte mål ikke kan nås på anden vis, træffer medlemsstaterne de foranstaltninger, der er nødvendige, for at en eller flere virksomheder foretager indsamling og/eller bortskaffelse af det olieaffald, som de får tilbudt fra indehavere eventuelt i det område, som i givet fald tildeles dem af den kompetente myndighed.

Artikel 6

For at overholde de i henhold til artikel 4 fastsatte forholdsregler bør alle virksomheder, som bortskaffer olieaffald, opnå tilladelse.

Denne gives af den kompetente myndighed, om fornødent efter at der er foretaget en undersøgelse

af anlæggene; myndigheden skal fastsætte de betingelser, som de tekniske forhold kræver.

Artikel 7

Alle, der ligger inde med olieaffald, skal, hvis de ikke er i stand til at overholde de i henhold til artikel 4 trufne foranstaltninger, stille affaldet til rådighed for en eller flere af de i artikel 5 nævnte virksomheder.

Artikel 8

Indehavere af visse mængder olieaffald, som indeholder urenheder, der overstiger visse procentsatser, skal behandle det og oplagre det særskilt.

De kompetente myndigheder fastsætter de i foregående afsnit omhandlede mængder og procentsatser, eventuelt efter produktkategorier.

Artikel 9

De virksomheder, som indsamler og/eller bortskaffer olieaffald, skal udføre dette, således at der ikke påføres vand, luft eller jord skader, som kan undgås.

Artikel 10

Enhver virksomhed, som indsamler og/eller bortskaffer mere end en bestemt mængde olieaffald, som skal fastsættes af hver medlemsstat, og som ikke må overstige 500 liter om året, skal:

- føre en fortegnelse over mængde, kvalitet, oprindelse og lokalisering såvel som overdragelse og modtagelse og samtidig angive datoerne herfor og/eller
- meddele den kompetente myndighed disse oplysninger på dennes anmodning.

Medlemsstaterne kan fastsætte den i første led omhandlede mængde olieaffald i forhold til den tilsvarende mængde ny olie, der beregnes ifølge en rimelig omregningskoefficient.

Artikel 11

Alle virksomheder, som bortskaffer olieaffald, skal efter anmodning fra de kompetente myndigheder meddele disse alle oplysninger om bortskaffelse, eller oplagring af olieaffald eller reststoffer deraf.

Artikel 12

De i artikel 6 omhandlede virksomheder kontrolleres med mellemrum af den kompetente myndighed, især for så vidt angår overholdelse af betingelserne for tilladelsen.

Artikel 13

Til gengæld for de forpligtelser, som medlemsstaterne i henhold til artikel 5 pålægger de virksomheder, der foretager indsamling og/eller bortskaffelse, kan disse virksomheder få tildelt en godtgørelse for dette. Denne godtgørelse må ikke overstige de årlige udækkede omkostninger, der faktisk konstateres hos virksomhederne, idet der tages hensyn til, at disse opnår en rimelig fortjeneste.

Ovennævnte godtgørelse må ikke skabe betydelige fordrejninger af konkurrencevilkårene eller kunstige handelsmønstre for produkter.

Artikel 14

Godtgørelsen kan bl.a. finansieres ved afgifter, der pålægges de produkter, som efter anvendelse omdannes til olieaffald, eller selve olieaffaldet.

Finansiering af godtgørelsen skal være i overensstemmelse med »forureneren betaler«-princippet.

Artikel 15

Hver medlemsstat meddeler med mellemrum Kommissionen sin tekniske viden og erfaringer og resultater fra anvendelse af de i henhold til dette direktiv trufne bestemmelser.

Kommissionen fremsender en samlet oversigt over disse oplysninger til medlemsstaterne.

Artikel 16

Hvert tredje år udarbejder medlemsstaterne en rapport om forholdene i forbindelse med bortskaffelse af olieaffald i deres land, og fremsender den til Kommissionen.

Artikel 17

Medlemsstaterne sætter de nødvendige foranstaltninger i kraft for at efterkomme dette direktiv inden 24 måneder efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 18

De bestemmelser, som medlemsstaterne vedtager i henhold til dette direktiv, kan gradvist anvendes på de i artikel 6 omhandlede virksomheder, der allerede eksisterer ved dette direktivs meddelelse inden for en periode på 4 år fra denne meddelelse.

Artikel 19

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen ordlyden af de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 20

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 16. juni 1975.

På Rådets vegne

R. RYAN

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 16. juni 1975

om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand
i medlemsstaterne

(75/440/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 100 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Den voksende udnyttelse af drikkevandsressourcerne gør det nødvendigt at nedbringe forureningen af vandet og at beskytte det imod en yderligere forurening;

det er nødvendigt at beskytte den offentlige sundhed og derfor at øve kontrol med overfladevand til udvinding af drikkevand og med dets rensning;

forskelle mellem de bestemmelser om kvalitetskrav til overfladevand, der anvendes til fremstilling af drikkevand, som allerede finder anvendelse eller er under forberedelse i de forskellige medlemsstater, kan skabe ulige konkurrencevilkår og kan dermed direkte indvirke på det fælles markeds funktion; der bør derfor på dette område foretages en indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne som fastsat i artikel 100 i traktaten;

det er nødvendigt, at denne indbyrdes tilnærmelse ledsages af en handling fra Fællesskabet for gennem en mere omfattende ordning at gennemføre et af Fællesskabets mål på området for miljøbeskyttelse og forbedring af livskvaliteten; med henblik herpå bør der derfor fastsættes visse særlige bestemmelser; da traktaten ikke indeholder fornøden hjemmel

hertil, må artikel 235 i traktaten bringes i anvendelse;

De europæiske Fællesskabers handlingsprogram på miljøområdet ⁽³⁾ forudser en fælles udarbejdelse af kvalitetsmålsætninger, der skal fastlægge de forskellige krav, som et miljø skal opfylde, især fastlæggelse af parametre gældende for vand, herunder overfladevand til fremstilling af drikkevand;

en fælles fastsættelse af de minimale kvalitetskrav for overfladevand, som anvendes til udvinding af drikkevand, udelukker hverken strengere krav for andre anvendelsesformer for dette vand eller de krav, som stilles af livet i vandet;

det vil blive nødvendigt at revidere de parameter-værdier, som fastlægger kvaliteten af overfladevand til fremstilling af drikkevand, på grundlag af ny teknisk og videnskabelig viden;

metoderne til prøveudtagning og til måling af de parametre, af fysisk, kemisk og mikrobiologisk art, som karakteriserer det overfladevand, der skal anvendes til fremstilling af drikkevand, er under udarbejdelse og bør optages i et direktiv, der skal vedtages så hurtigt som muligt —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV :

Artikel 1

1. Dette direktiv vedrører de krav, som kvaliteten af det overfladeferskvand, herefter benævnt »overfladevand«, der benyttes eller er bestemt til at blive benyttet til fremstilling af drikkevand, efter en hensigtsmæssig behandling skal opfylde. Grundvand, brakvand og vand til genforsyning af de vandførende underjordiske lag falder ikke ind under dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT nr. C 62 af 30. 5. 1974, s. 7.

⁽²⁾ EFT nr. C 109 af 19. 9. 1974, s. 41.

⁽³⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973 s. 3.

2. Ved anvendelse af dette direktiv forstås ved drikkevand alt overfladevand, der er bestemt til menneskeligt forbrug, og som leveres gennem et fordelingsnet til alment brug.

Artikel 2

I henhold til dette direktiv opdeles overfladevand i tre grupper af grænseværdier, A1, A2 og A3, der svarer til de hensigtsmæssige typebehandlinger, som er angivet i bilag I. Disse grupper svarer til tre forskellige kvaliteter af overfladevand, hvis fysiske, kemiske og mikrobiologiske kendetegn er gengivet i skemaet i bilag II.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne fastsætter for alle prøveudtagningspunkter eller for hvert prøveudtagningspunkt de værdier, der skal gælde for overfladevand for alle de i bilag II angivne parametre.

For så vidt angår de parametre, for hvilke der ikke er anført nogen værdi i skemaet i bilag II, kan medlemsstaterne undlade at fastsætte værdier i medfør af første afsnit, så længe tallene ikke er fastsat ifølge fremgangsmåden i artikel 9.

2. De i henhold til stk. 1 fastsatte værdier kan ikke være lempeligere end de i bilag II i kolonne I nævnte værdier.

3. Når værdierne er opført i kolonne G i bilag II, med eller uden tilsvarende værdi i kolonne I i samme bilag, bestræber medlemsstaterne sig på at overholde disse som vejledende værdier med forbehold af artikel 6.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige bestemmelser for at overfladevand kan være i overensstemmelse med de i henhold til artikel 3 fastsatte værdier. I dette øjemed anvender hver medlemsstat dette direktiv på samme måde på nationale vandløb, som på vand der passerer landegrænserne.

2. Inden for rammerne af dette direktivs målsætninger træffer medlemsstaterne alle nødvendige bestemmelser for at sikre en stadig forbedring af

miljøet. Med henblik herpå udarbejder de en sammenhængende aktionsplan, der omfatter en tidsplan for forbedring af overfladevandets kvalitet og navnlig vand af kategori A3. På dette punkt skal der inden for de nationale programmer i løbet af de næste 10 år gennemføres væsentlige forbedringer.

Hvad angår fastsættelse af den i første afsnit omhandlede tidsplan, skal der tages hensyn dels til nødvendigheden af at forbedre miljøets og navnlig vandets kvalitet, dels til de økonomiske og tekniske begrænsninger, som findes eller kan opstå inden for Fællesskabets forskellige områder.

Kommissionen foretager en grundig gennemgang af aktionsplanerne herunder tidsplanerne og fremsætter i givet fald egnede forslag herom for Rådet.

3. Overfladevand, hvis fysiske, kemiske og mikrobiologiske kendetegn er ringere end de bindende grænseværdier, der svarer til typebehandling A3, kan ikke anvendes til fremstilling af drikkevand. Vand af ringere kvalitet kan dog undtagelsesvis anvendes, hvis der benyttes en passende behandling — herunder blanding — som gør det muligt at bringe alle vandets kendetegn op på et niveau, der svarer til kvalitetsnormerne for drikkevand. Begrundelsen for en sådan undtagelse, der skal bygge på en plan for administration af vandressourcerne inden for det pågældende område, skal meddeles Kommissionen hurtigst muligt for så vidt angår bestående anlæg og på forhånd for så vidt angår nye anlæg. Kommissionen foretager en grundig gennemgang af begrundelserne og fremsætter i givet fald egnede forslag herom for Rådet.

Artikel 5

1. Ved anvendelse af artikel 4 anses overfladevand for at være i overensstemmelse med de parametre, der gælder for det, når regelmæssige stikprøver af dette vand taget fra et og samme prøveudtagningssted og anvendt til fremstilling af drikkevand viser, at vandet svarer til parameterværdierne for den pågældende vandkvalitet for:

- 95 % af prøverne i tilfælde af de parametre, der er i overensstemmelse med de i kolonne I i bilag II, anførte,
- 90 % af prøverne i alle andre tilfælde,

og såfremt det for de 5 % eller 10 % af prøverne, som efter omstændighederne ikke opfylder kravene, gælder at:

- a) vandet ikke afviger mere end 50 % fra de pågældende parameterværdier undtagen med hensyn til

temperatur, pH, opløst ilt og mikrobiologiske parametre;

- b) det ikke kan medføre fare for den offentlige sundhed;
- c) serier af stikprøver af vand udtaget med en hyppighed, der er statistisk forsvarlig, ikke afviger fra de parameterverdier, som gælder for det.

2. Indtil der herom er vedtaget en fællesskabspolitik, fastsættes hyppigheden af prøveudtagningerne og af analysen af hvert parameter samt målemetoderne af de kompetente nationale myndigheder navnlig under hensyn til mængden af det udtagne vand, antallet af udtagninger, den befolkning, der forsynes, den risiko, som vandets kvalitet medfører, og denne kvalitets sæsonbestemte ændringer.

3. Overskridelser af de i stk. 2 omhandlede værdier, som skyldes oversvømmelser, andre naturkatastrofer eller usædvanlige meteorologiske forhold, tages ikke i betragtning ved opgørelse af de i stk. 1 omhandlede procentsatser.

4. Ved prøveudtagningssted forstås det aftapningssted, hvorfra overfladevandet tages, inden det ledes til rensningsanlægget.

Artikel 6

Medlemsstaterne kan til enhver tid fastsætte strengere værdier til overfladevand end de i dette direktiv foreskrevne.

Artikel 7

Gennemførelsen af de bestemmelser, som træffes i medfør af dette direktiv, må i intet tilfælde have til følge, at der sker en direkte eller indirekte forringelse af overfladevandets aktuelle kvalitet.

Artikel 8

Undtagelser fra dette direktiv fastsættes:

- a) i tilfælde af oversvømmelser eller andre naturkatastrofer;
- b) for visse parametre, som i bilag II er betegnet med (O), som følge af usædvanlige meteorologiske eller geografiske forhold;
- c) såfremt der sker en naturlig berigelse af overfladevandet med bestemte stoffer ud over de græn-

ser, der er fastsat for kategorierne A1, A2 og A3 i skemaet i bilag II;

- d) for overfladevand fra søer med ringe dybde og omtrent stillestående vand, for visse parametre mærket med en stjerne i skemaet i bilag II; denne undtagelse finder kun anvendelse på søer, hvis dybde ikke overstiger 20 m, og hvis vandfornyelse varer længere end et år, og som ikke har udløb af spildevand i vandspejlet.

Ved naturlig berigelse forstås den proces, hvorved en bestemt vandmængde optager visse stoffer, der indeholdes i jorden, uden meneskkelig indgriben.

I intet tilfælde kan de i første afsnit omhandlede undtagelser føre til, at der ses bort fra de ufravigelige krav, som beskyttelsen af den offentlige sundhed stiller.

Når en medlemsstat gør brug af en undtagelsesbestemmelse, skal den omgående underrette Kommissionen herom med angivelse af begrundelse og varighed.

Artikel 9

De talværdier samt den liste over parametre, der bestemmer overfladevandets fysiske, kemiske og mikrobiologiske kendetegn, og som gengives i skemaet i bilag II, vil blive revideret enten på anmodning fra en medlemsstat eller på forslag fra Kommissionen, når der er opnået ny teknisk og videnskabelig viden om behandlingsmetoder, eller når normerne vedrørende drikkevand ændres.

Artikel 10

Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrative eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft, for at efterkomme dette direktiv inden 2 år efter dets meddelelse. De underretter omgående Kommissionen herom.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 16. juni 1975.

På Rådets vegne

R. RYAN

Formand

BILAG I

Fastlæggelse af typebehandlinger, som muliggør omdannelse af overfladevand af kategorierne A1, A2 og A3 til drikkevand

Kategori A1:

Simpel fysisk behandling samt desinfektion, f.eks. hurtig filtrering og desinfektion.

Kategori A2:

Normal fysisk og kemisk behandling samt desinfektion, f.eks. præ-chlorering, koagulering, flokkulation, dekantering, filtrering, desinfektion (afsluttende chlorering).

Kategori A3:

Videregående fysisk og kemisk behandling, forædling og desinfektion, f.eks. chlorering til »break-point«, koagulering, flokkulation, dekantering, filtrering, rensning (aktivt kul), desinfektion (ozon, afsluttende chlorering).

BILAG II

Kvaliteter af overfladevand til fremstilling af drikkevand

	Parametre	A1 G	A1 I	A2 G	A2 I	A3 G	A3 I
1	pH	6,5-8,5					
2	Farvning (efter simpel filtrering)	10	20 (O)	5,5-9	100 (O)	5,5-9	200 (O)
3	Opslemmede stoffer, ialt	25		50		50	
4	Temperatur	22	25 (O)	22	25 (O)	22	25 (O)
5	Ledningsevne	1 000		1 000		1 000	
6	Lugt	3		10		20	
7*	Nitrater	25	50 (O)		50 (O)		50 (O)
8 ⁽¹⁾	Fluorider	0,7/1	1,5	0,7/1,7		0,7/1,7	
9	Ekstraherbart organisk chlor, ialt						
10*	Opløst jern	0,1	0,3	1	2	1	
11*	Mangan	0,05		0,1		1	
12	Kobber	0,02	0,05 (O)	0,05		1	
13	Zink	0,5	3	1	5	1	5
14	Bor	1		1		1	
15	Beryllium						
16	Cobolt						
17	Nikkel						
18	Vanadium						
19	Arsen	0,01	0,05		0,05	0,05	0,1
20	Cadmium	0,001	0,005	0,001	0,005	0,001	0,005
21	Chrom, ialt		0,05		0,05		0,05
22	Bly		0,05		0,05		0,05
23	Selen		0,01		0,01		0,01
24	Kviksølv	0,0005	0,001	0,0005	0,001	0,0005	0,001
25	Barium		0,1		1		1
26	Cyanid		0,05		0,05		0,05

	Parametre	A1 G	A1 I	A2 G	A2 I	A3 G	A3 I
27	Sulfater	150	250	150	250 (O)	150	250 (O)
28	Chlorider	200		200		200	
29	Overfladeaktive stoffer (reagerer med methylenblåt)	0,2		0,2		0,5	
30* (2)	Phosphater	0,4		0,7		0,7	
31	Phenoler (phenoltal) <i>para</i> -nitroanilin 4 aminoantipyrin		0,001	0,001	0,005	0,01	0,1
32	Opløste eller emulgerede carbonhydrider (efter ekstraktion med petroleumsether)		0,05		0,2	0,5	1
33	Aromatiske polycycliske carbonhydrider		0,0002		0,0002		0,001
34	Pesticider, ialt (parathion, HCH, dieldrin)		0,001		0,0025		0,005
35*	Kemisk iltforbrug (COD)					30	
36*	Mætningssats i opløst ilt	> 70		> 50		> 30	
37*	Biokemisk iltforbrug (BOD ₅) ved 20 °C uden nitrifikation	< 3		< 5		< 7	
38	Kjeldahl-nitrogen (undtagen NO ₃)	1		2		3	
39	Ammoniak	0,05		1	1,5	2	4 (O)
40	Stoffer som kan ekstraheres med chloroform	0,1		0,2		0,5	
41	Organisk carbon, i alt						
42	Tilbageværende organisk carbon efter flok- kulation og membranfiltrering (5 µ) TOC						
43	Colibakterier, i alt 37 °C	50		5 000		50 000	
44	Fækale colibakterier	20		2 000		20 000	
45	Fækale streptokokker	20		1 000		10 000	
46	Salmonella	ikke påvist i 5 000 ml		ikke påvist i 1 000 ml			

I = imperative (bindende værdier).
G = guide (vejledende værdier).
O = usædvanlige klimatiske eller geografiske forhold.
* = se artikel 8, litra d).

(1) De angivne værdier udgør de øvre grænseværdier som funktion af den årlige gennemsnitstemperatur (høj temperatur og lav temperatur).
(2) Dette parameter indstilles for at opfylde visse miljøers økologiske krav.

RÅDETS BESLUTNING

af 24. juni 1975

om indførelse af en fælles procedure for udveksling af information mellem overvågnings- og kontrolnet med hensyn til data om luftforurening forårsaget af svovlforbindelser og svævestøv

(75/441/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

De europæiske Fællesskabers handlingsprogram på miljøområdet ⁽²⁾ foreskriver indførelse af en procedure for udveksling af information mellem et net for overvågning af og kontrol med forurening;

en sådan procedure er nødvendig med henblik på bekæmpelse af forurening og dens skadelige virkninger; denne bekæmpelse indgår i Fællesskabets målsætninger for forbedring af levevilkårene og harmonisk udvikling af den økonomiske virksomhed inden for Fællesskabet som helhed; traktaten indeholder ikke den fornødne særlige hjemmel hertil;

udveksling af måleresultaterne vedrørende forureningsniveauer er et af de elementer, der gør det muligt at følge tendenserne på langt sigt og de forbedringer, som følger af nationale bestemmelser eller af eventuelle fællesskabsbestemmelser;

transport af forurenende stoffer over længere afstande nødvendiggør en overvågning på regionalt og nationalt plan samt på fællesskabs- og verdensplan;

nævnte måleresultater er et uundværligt oplysningsmateriale for epidemiologiske undersøgelser, som vil kunne bedre kendskabet til forurenende stoffers skadelige indvirkning på sundheden;

kun visse svovlforbindelser samt svævestøv er genstand for en systematisk og intensiv overvågning inden for medlemsstaterne;

målingerne skal gøre det muligt at bestemme koncentrationerens døgnmiddelværdier for de pågældende forurenende stoffer; dette tidsinterval er valgt, da det er fællesnævner for størsteparten af de eksisterende stationer i Fællesskabet;

Kommissionen bør på grundlag af igangværende undersøgelser af målemetodernes sammenlignelighed snarest fremsætte forslag om harmonisering af metoderne, for at de data, der er opnået ved de forskellige i denne beslutning omhandlede prøveudtagningsstationer, kan sammenlignes direkte;

den i denne beslutning omhandlede udveksling af information, der er begrænset til tre år og til to luftforurenende stoffer, skal dels tjene som forsøgsundersøgelse for iværksættelsen af et fuldstændigt system for dataudveksling, der opfylder De europæiske Fællesskabers specielle krav med hensyn til miljøbeskyttelse, og dels udgøre en del af det globale overvågningssystem til miljøbeskyttelse, som indgår i De forenede Nationers program for miljøbeskyttelse —

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING :

Artikel 1

Der indføres en fælles procedure for udveksling af information mellem overvågnings- og kontrolnet med hensyn til data om luftforurening. Denne procedure, der betragtes som forberedende, finder anvendelse på resultaterne af målinger, der foretages af visse svovlforbindelser og af svævestøv i atmosfæren af faste stationer, som udfører kontinuerlige prøveudtagninger eller målinger.

⁽¹⁾ EFT nr. C 76 af 7. 4. 1975, s. 40.

⁽²⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 3.

Artikel 2

I denne beslutning forstås ved:

- a) målinger af visse svovlforbindelser:
 - enten målinger af svovldioxyd,
 - eller målinger af højt syreindhold i atmosfæren, udtrykt som svovldioxyd;
- b) målinger af svævestøv:
 - enten gravimetriske målinger,
 - eller målinger af sort røg.

Hver medlemsstat underretter ved anvendelse af det i bilag II angivne oplysningsskema Kommissionen om den fysisk-kemiske art af de målte data.

Artikel 3

Efter samråd med Kommissionen og inden seks måneder efter beslutningens vedtagelse vælger hver medlemsstat i henhold til de i bilag I fastlagte parametre blandt eksisterende eller projekterede prøveudtagnings- eller målestationer, de stationer, for hvilke der skal ske informationsudveksling. Kommissionen underrettes om dette valg ved anvendelse af oplysningsskemaet i bilag II.

Artikel 4

1. Hver medlemsstat udpeger den eller de personer eller den eller de institutioner, der skal indsamle de i stk. 2 angivne data og videregive dem til Kommissionen, og underretter denne herom inden seks måneder efter beslutningens vedtagelse.

2. Hver måned meddeler de i stk. 1 omhandlede personer eller institutioner Kommissionen koncentrationernes døgnmiddelværdier for de pågældende forurenende stoffer og for hver valgt station inden seks måneder, efter at målingerne er foretaget. Disse værdier angives i mikrogram pr. kubikmeter luft ved normale tryk- og temperaturbetingelser.

3. De første data, som skal udveksles, er de, der indhentes i løbet af den syvende måned efter beslutningens vedtagelse.

4. Kommissionen udfærdiger hvert kvartal fuldstændige tabeller over de indsendte data, til brug for de berørte medlemsstaters kontrol.

5. En sammenfattende årsberetning, der indeholder vurdering af de indsendte data foretaget efter forskellige metoder, udfærdiges af Kommissionen i samråd med nationale sagkyndige på grundlag af de i denne beslutning omhandlede data og de yderligere informationer, som af medlemsstaterne skønnes egnede, og som stilles til rådighed for Kommissionen. Denne beretning udsendes til medlemsstaterne.

Artikel 5

På grundlag af Kommissionens forslag om harmonisering af målemetoderne, som skal fremsættes snarest og på baggrund af den erfaring, der er indvundet i forbindelse med den i denne beslutning omhandlede informationsudveksling, fremsætter Kommissionen inden tre år fra modtagelsen af de første data, der følger ad denne beslutnings vedtagelse, egnede forslag for Rådet med henblik på indførelsen af en ny procedure for denne form for informationsudveksling.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. juni 1975.

På Rådets vegne

G. FITZGERALD

Formand

BILAG I

VALG AF PRØVEUDTAGNINGS- ELLER MÅLESTATIONER

1. Valg af prøveudtagnings- eller målestationer baseres hovedsagelig på geografiske og demografiske parametre (by- og landzoner, bystørrelser, beboelsesområder eller områder, der domineres af industri) og på forureningsniveauet (maksimal, middel eller minimal).

2. Demografiske parametre

Følgende fem kategorier tages i betragtning:

- byer eller byzoner med over 2 millioner indbyggere;
- byer eller byzoner med mellem 1 og 2 millioner indbyggere;
- byer eller byzoner med mellem 0,5 og 1 million indbyggere;
- byer eller byzoner med mellem 0,1 og 0,5 million indbyggere;
- byer eller byzoner med under 0,1 million indbyggere.

Hver medlemsstat udpeger for hver kategori højst fem byer eller byzoner, der skal repræsentere de forskellige typer af bymæssig bebyggelse og de topografiske og klimatiske forhold i hver enkelt kategori.

Inden for hver af de fire første kategorier tages to områdetyper i betragtning:

- beboelses-, herunder forretningsområder, hvor den vigtigste faste kilde til forurening er fyrings- og centralvarmeanlæg;
- områder, der domineres af industri.

Sondringen mellem beboelsesområder og områder, der domineres af industri, baseres på topografiske betingelser samt på virksomhedstyper og ikke på den eksisterende eller målte forurenings oprindelse.

Hvad angår den femte kategori tages kun beboelsesområder i betragtning.

3. Parametre for forureningsniveauer

I hver by eller bymæssig bebyggelse inden for de fire første kategorier, hvor der forefindes et tilstrækkeligt antal repræsentative steder, udpeges tre prøveudtagnings- eller målestationer for hvert område baseret på de af de eksisterende net målte forureningsniveauer (maksimum, middel og minimum). Hvad angår den femte kategori tages kun steder med maksimal og middel forurening i betragtning.

De således udpegede stationer skal være repræsentative for de betingelser, der forefindes rundt om punktet for prøveudtagning, og må ikke være under direkte og øjeblikkelig påvirkning af en forureningskilde.

4. Geografiske parametre

Hver medlemsstat udpeger alt efter sit areal prøveudtagningsstationer uden for byzonerne, der er så jævnt fordelt som muligt over området.

De medlemsstater, hvis areal er mindre end 100 000 km², udpeger op til 5 stationer, medens de medlemsstater, hvis areal er større, udpeger op til 15 stationer.

BILAG II

OPLYSNINGSSKEMA

(skal udfyldes for hver prøveudtagnings- eller målestation)

1. Medlemsstatens navn:
2. Byens eller landzonens navn:
.....
3. Byzonens navn (eventuelt):
.....
4. Prøveudtagningsstationens navn (og eventuelt kode):
.....
5. Institution, der skal foretage målingerne, samt adresse, telefonnummer og navn på den ansvarlige person:
.....
.....
6. Geografiske parametre:
Prøveudtagningsstationen er beliggende i en
☐ by eller byzone
☐ ikke-bymæssig zone
Sæt kryds.
7. Demografiske parametre:
Hvis prøveudtagningsstationen er beliggende i en by eller byzone, klassificeres den i en af følgende fem kategorier:
☐ byer eller byzoner med over 2 millioner indbyggere
☐ byer eller byzoner med mellem 1 og 2 millioner indbyggere
☐ byer eller byzoner med mellem 0,5 og 1 million indbyggere
☐ byer eller byzoner med mellem 0,1 og 0,5 million indbyggere
☐ byer eller byzoner med under 0,1 million indbyggere
Sæt kryds.
8. Prøveudtagningsstationens beliggenhed (f. eks. adresse):
.....
For de prøveudtagningsstationer, der er beliggende i byzoner:
☐ overvejende industrizone
☐ overvejende forretnings- eller beboelsesområde
Sæt kryds.
9. Bemærkninger vedrørende prøveudtagningsstationens beliggenhed og de særlige kendetegn (med angivelse af, om stationen indgår i et net, prøveudtagningens højde over jordoverfladen, afstanden til en hovedfærdselsåre, afstanden til betydelige forureningskilder, osv.):
.....
.....
.....
10. Skønsmæssig angivelse af arealet af den zone, hvis forureningsgrad er repræsentativ for prøveudtagningsstationen (hvis muligt):
.....

11. Udtagne (eller målte) luftforureningsstoffer ved prøveudtagningsstationen:

☐ svovldioxyd☐ højt syreindhold☐ svævestøv☐ sort røg☐ andre (præciseres nærmere):

Sæt kryds.

12. Andre parametre (meteorologiske, osv.) målt ved samme prøveudtagningsstation:

.....
.....
.....
.....

Forurenende stof: svovldioxyd

13.1. Prøveudtagningsteknik:

.....
.....
.....

14.1. Analysemetode:

.....
.....
.....

15.1. Prøveudtagningernes varighed samt hyppighed:

Prøveudtagningerne begynder normalt kl.:

Prøveudtagningerne slutter normalt kl.:

Hver prøveudtagnings varighed ⁽¹⁾:

16.1. Målemetode og målehyppighed:

.....
.....
.....

17.1. Kontrol på prøveudtagningsstationen af det forurenende stof påbegyndt den:

.....

Forurenende stof: højt syreindhold

13.2. Prøveudtagningsteknik:

.....
.....
.....

⁽¹⁾ I tilfælde af ikke-integrerede kontinuerlige analyser, skrives her et »C«.

14.2. Analysemetode:

.....

.....

.....

15.2. Prøveudtagningernes varighed samt hyppighed:

Prøveudtagningerne begynder normalt kl.:

Prøveudtagningerne slutter normalt kl.:

Hver prøveudtagnings varighed ⁽¹⁾:

16.2. Målemetode og målehyppighed:

.....

.....

.....

17.2. Kontrol på prøveudtagningsstationen af det forurenende stof påbegyndt den:

.....

Forurenende stof: svævestøv

13.3. Prøveudtagningsteknik:

.....

.....

.....

14.3. Analysemetode:

.....

.....

.....

15.3. Prøveudtagningernes varighed samt hyppighed:

Prøveudtagningerne begynder normalt kl.:

Prøveudtagningerne slutter normalt kl.:

Hver prøveudtagnings varighed ⁽¹⁾:

16.3. Målemetoder og målehyppighed:

.....

.....

.....

17.3. Kontrol på prøveudtagningsstationen af det forurenende stof påbegyndt den:

.....

Forurenende stof: sort røg

13.4. Prøveudtagningsteknik:

.....

.....

.....

⁽¹⁾ I tilfælde af ikke-integrerede kontinuerlige analyser, skrives her et »C«.

14.4. Analysemetode:

.....

.....

.....

15.4. Prøveudtagningernes varighed samt hyppighed:

Prøveudtagningerne begynder normalt kl.:

Prøveudtagningerne slutter normalt kl.:

Hver prøveudtagnings varighed ⁽¹⁾:

16.4. Målemetoder og målehyppighed:

.....

.....

.....

17.4. Kontrol på prøveudtagningsstationen af det forurenende stof påbegyndt den:

.....

.....

⁽¹⁾ I tilfælde af ikke-integrerede kontinuerlige analyser, skrives her et »C«.

.....

RÅDETS DIREKTIV

af 15. juli 1975

om affald

(75/442/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af
Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig
artiklerne 100 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parla-
mentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske
og sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Forskelle mellem de bestemmelser om bortskaffelse
af affald, som allerede finder anvendelse eller er
under forberedelse i de forskellige medlemsstater,
kan skabe ulige konkurrencevilkår og kan dermed
direkte indvirke på det fælles markeds funktion;
der bør derfor på dette område foretages en ind-
byrdes tilnærmelse af lovgivningerne i henhold til
artikel 100 i traktaten;

det synes nødvendigt, at denne indbyrdes tilnærmelse
af lovgivningerne ledsages af en fællesskabsaktion
for gennem mere omfattende regler at gennemføre
et af Fællesskabets mål vedrørende miljøbeskyt-
telse og forbedring af livskvaliteten; med henblik
herpå bør der derfor fastsættes en række særlige
bestemmelser; da traktaten ikke indeholder fornøden
hjemmel hertil, må artikel 235 bringes i anven-
delse;

alle regler om bortskaffelse af affald bør som deres
væsentligste mål have beskyttelse af menneskets
sundhed og miljøet mod de skadelige virkninger
ved indsamling, transport, behandling, oplagring
og deponering af affald;

det er vigtigt at fremme genindvinding fra affald
og anvendelse af genindvundne materialer for at
bevare de naturlige ressourcer;

De europæiske Fællesskabers handlingsprogram
på miljøområdet ⁽³⁾, understreger nødvendigheden
af fællesskabsaktioner, herunder harmonisering af
lovgivningerne;

effektive og sammenhængende regler for bortskaf-
felse af affald, der ikke hæmmer samhandelen inden
for Fællesskabet, og som ikke påvirker konkur-
rencevilkårene, bør anvendes på løsøre, som inde-
haveren skiller sig af med eller er forpligtet til
at skille sig af med i henhold til gældende nationale
bestemmelser, dog med undtagelse af radioaktivt
affald, mineaffald og landbrugsaffald, døde dyr,
spildevand, luftformige udstrømninger og affald,
som er undergivet særlige fællesskabsregler;

for at sikre beskyttelse af miljøet bør der fastsættes
en ordning for meddelelse af tilladelser til virk-
somheder, som varetager behandling, oplagring
eller deponering af affald for andres regning, et tilsyn
med virksomheder, som selv sørger for bortskaffelse
af eget affald, og med virksomheder, der indsamler
andres affald, samt en plan over de vigtigste faktorer,
der skal tages i betragtning i forbindelse med bort-
skaffelse af affald;

den del af omkostningerne ved bortskaffelsen, som
ikke dækkes ved værdien af udnyttelsen af affaldet,
bør bæres i henhold til princippet »forureneren be-
taler« —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV :

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- a) affald: ethvert stof eller enhver genstand, som
indehaveren skiller sig af med eller er forpligtet
til at skille sig af med i henhold til gældende
nationale bestemmelser;

⁽¹⁾ EFT nr. C 32 af 11. 2. 1975, s. 36.

⁽²⁾ EFT nr. C 16 af 23. 1. 1975, s. 12.

⁽³⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 3.

b) bortskaffelse:

- den indsamling, sortering, transport og behandling, der sker af affald, såvel som dets oplagring og deponering over eller under jorden,
- forarbejdningsprocesser, der er nødvendige for genanvendelse, genindvinding eller recirkulation.

Artikel 2

1. Med forbehold af dette direktiv kan medlemsstaterne fastsætte særlige regler for specielle kategorier af affald.

2. Uden for dette direktivs anvendelsesområde falder:

- a) radioaktivt affald;
- b) affald fra prospektering, udvinding, behandling og oplagring af mineralske ressourcer, *samt* fra stenbrudsdrift;
- c) døde dyr og følgende landbrugsaffald: fækalier og andre stoffer, der indgår som led i landbrugsdrift;
- d) spildevand, med undtagelse af affald i flydende tilstand;
- e) luftformige, i atmosfæren udstrømmende stoffer;
- f) affald, der er undergivet særlige fællesskabsregler.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer hensigtsmæssige foranstaltninger til fremme af forebyggelse, recirkulation og forarbejdning af affald, udvinding af råvarer og eventuelt energi heraf samt fremme af alle andre metoder, der muliggør genanvendelse af affald.

2. De underretter i rette tid Kommissionen om alle udkast til regler vedrørende sådanne foranstaltninger og især om alle udkast til regler vedrørende:

- a) anvendelse af produkter, der kan give anledning til tekniske vanskeligheder med bortskaffelsen eller medføre meget store bortskaffelsesomkostninger;
- b) fremme af
 - en nedsættelse af mængden af visse former for affald,
 - behandling af affald med henblik på recirkulation og genanvendelse,
 - genindvinding af råvarer og/eller fremstilling af energi på grundlag af visse former for affald,

- c) anvendelse af visse naturlige ressourcer, herunder energiresourcer, hvor disse kan erstattes af genindvundne materialer.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldet bortskaffes, uden at menneskets sundhed bringes i fare, og uden at miljøet skades, navnlig:

- uden risiko for hverken vand, luft eller jord, eller fauna og flora,
- uden at give gener ved støj eller lugt,
- uden at områder eller landskaber påføres skade.

Artikel 5

Medlemsstaterne nedsætter eller udpeger den eller de kompetente myndigheder, som det påhviler inden for et bestemt område at planlægge, organisere, tillade og føre tilsyn med bortskaffelse af affald.

Artikel 6

Den eller de i artikel 5 anførte kompetente myndigheder skal hurtigst muligt udarbejde en eller flere planer, som navnlig skal omfatte:

- arten og mængden af det affald, der skal bortskaffes,
- de almindelige tekniske forskrifter,
- områder, der er egnede for bortskaffelsen,
- alle særlige bestemmelser vedrørende specielt affald.

Denne eller disse planer kan for eksempel omfatte:

- de fysiske eller juridiske personer, der har beføjelse til at foretage bortskaffelse af affald,
- vurdering af omkostningerne ved bortskaffelsen,
- hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på fremme af rationalisering af indsamlingen, sorteringen og behandlingen af affald.

Artikel 7

Medlemsstaterne træffer de bestemmelser, der er nødvendige for, at enhver indehaver af affald:

- enten overlader det til en privat eller offentlig indsamler eller til en bortskaffelsesvirksomhed,
- eller selv sørger for dets bortskaffelse under iagttagelse af de i henhold til artikel 4, trufne foranstaltninger.

Artikel 8

For at overholde de i henhold til artikel 4 trufne foranstaltninger skal ethvert anlæg eller enhver virksomhed, som for andres regning varetager behandling, oplagring eller deponering af affald, fra den i artikel 5 anførte kompetente myndighed indhente en tilladelse, som navnlig skal omhandle:

- arten og mængden af det affald, der skal behandles,
- de almindelige tekniske forskrifter,
- de forholdsregler, der skal træffes,
- de oplysninger, der på begæring af den kompetente myndighed skal fremlægges om affaldets oprindelse, bestemmelsessted og behandling samt om dets art og mængde.

Artikel 9

De i artikel 8 anførte anlæg eller virksomheder kontrolleres regelmæssigt af den i artikel 5 anførte myndighed, navnlig for så vidt angår overholdelse af betingelserne for tilladelsen.

Artikel 10

Virksomheder, der varetager transport, indsamling, oplagring, deponering eller behandling af eget affald, såvel som virksomheder, der for andres regning indsamler eller transporterer affald, er undergivet den i artikel 5 anførte kompetente myndigheds tilsyn.

Artikel 11

I henhold til princippet om, at forureneren betaler, skal omkostningerne ved bortskaffelsen af affaldet med fradrag af værdien ved dets eventuelle udnyttelse afholdes:

- af den indehaver, der overlader affald til en indsamler eller til en virksomhed som omhandlet i artikel 8,
- og/eller af de tidligere indehavere eller producenter af det produkt, hvorfra affaldet hidrører.

Artikel 12

Hvert tredje år udarbejder medlemsstaterne en rapport om forholdene vedrørende bortskaffelse af affald i deres land og fremsender den til Kommissionen. Med henblik herpå er de i artikel 8 og 10 omhandlede anlæg eller virksomheder forpligtet til at fremskaffe oplysningerne vedrørende bortskaffelsen af affald til den i artikel 5 omhandlede kompetente myndighed. Kommissionen videregiver rapporten til de øvrige medlemsstater.

Kommissionen aflægger hvert tredje år beretning til Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelsen af dette direktiv.

Artikel 13

Medlemsstaterne sætter de nødvendige foranstaltninger i kraft for at efterkomme dette direktiv inden 24 måneder efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 14

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen ordlyden af de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. juli 1975.

På Rådets vegne

M. RUMOR

Formand